

ศจ.เคนเนธ อี เฮกีน

ความคิดที่
ถูกและผิด

จัดทำเป็น E-Book ครั้งแรก ปี 2024

จัดทำโดยวิทยาลัยพระคริสตธรรมเมมากรุงเทพฯ

ตู้ ป.ณ. 175 ไปรษณีย์ยานนาวา กรุงเทพฯ

10120 ประเทศไทย

Email: office@rhemathailand.org

Thai Language E-Book Edition

Translated from: Right and Wrong Thinking

ISBN-10 : 0892760044

ISBN-13 : 978-0892760046

สงวนลิขสิทธิ์ © 1986 RHEMA Bible Church

AKA Kenneth Hagin Ministries, Inc.

ความคิด ที่ถูกและผิด

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน

บทที่ 1

ความคิดที่ถูกและผิด

แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร “ถ้อยคำนี้ อยู่ใกล้ตัวท่าน อยู่ในปากและอยู่ในใจของท่าน” คือถ้อยคำแห่งความเชื่อที่เรากำลัง ประกาศอยู่ นั่นคือถ้าท่านยอมรับด้วยปากของท่านว่า “พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” และเชื่อในใจของท่านว่าพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย ท่านก็จะได้รับความรอด เพราะท่านเชื่อด้วยใจ จึงทรงให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรม และเพราะท่านยอมรับด้วยปาก จึงทรงให้ท่านรอด

- โรม 10:8-10

สิ่งที่เราเชื่อเป็นผลมาจากความคิดของเรา หากเราคิดผิด เราก็จะเชื่อผิด หากสิ่งที่เราเชื่อผิด คำสารภาพของเราก็จะผิด อีกนัยหนึ่งคือ

สิ่งที่เราพูดจะผิด ทั้งหมดนี้ล้วนขึ้นอยู่กับ
ความคิดของเรา!

แต่พระวจนะของพระเจ้าได้ทรงประทาน
ให้แก่เราเพื่อปรับความคิดของเราให้ถูกต้อง!

พระเยซูตรัสไว้ในมาระโก 11:23 ว่า “เรา
บอกความจริงแก่ท่านว่าหากผู้ใดสั่งภูเขาตอนนี้
ว่า ‘จงทิ้งตัวลงทะเลไป’ และใจไม่สงสัยเลย
แต่เชื่อว่าจะจะเป็นไปตามที่เขาสั่งพูดก็จะเป็นจริง
ตามนั้น”

โดยปกติแล้ว เราจะพูดถึงส่วนของการเชื่อ
กันเพียงเล็กน้อย แต่เรามักไม่ค่อยยกกล่าวถึง
ส่วนของ การพูดกันสักเท่าไร และแน่นอน
ว่า เราจะไม่สามารถสารภาพได้อย่างถูกต้อง
จนกว่าความคิดของเราจะถูกต้องเสียก่อน
ความคิดของเราต้องสอดคล้องกันกับ
พระวจนะของพระเจ้า เพราะเราไม่สามารถ
เชื่อได้เกินกว่าความรู้ในพระวจนะของ
พระเจ้า

ผู้คนที่อดีตเคยเกี่ยวข้องกับศาสนาที่มีความเชื่อในหลักของอภิปรัชญา (เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งที่ว่าด้วยความจริง) และกลุ่มจิตวิทยาศาสตร์ เมื่อพวกเขาได้ยินการสอนเกี่ยวกับความคิดที่ถูกต้องและผิด จึงทำให้เขาเกิดความสับสนเพราะคิดว่าเป็นการสอนที่เหมือนกับศาสนาที่พวกเขาเคยเชื่อมาก่อน พวกเขายังคงคิดว่ามนุษย์มีเพียงแค่ความคิดกับร่างกายเท่านั้น แต่มนุษย์ยังเป็นวิญญาณด้วย

ผู้ที่ให้การสนับสนุนความเชื่อในหลักอภิปรัชญาได้สอนเรื่องของความคิดเยอะมาก จนผู้ที่อยู่ในกลุ่มพระกิตติคุณสมบูรณ์ไม่ค่อยกล้าที่จะพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ทั้งที่พระคัมภีร์ได้พูดเกี่ยวกับเรื่องของความคิดไว้อย่างมากมาย

ตัวอย่าง พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างหมดใจ อย่าพึ่ง**ความ**

เข้าใจ (ความคิด) ของตนเอง” (สุภาษิต 3:5) และยังกล่าวว่า “เราทำลายล้างประเด็นโต้แย้ง (การหาเหตุผล) และคำแอบอ้างทั้งปวงที่ตั้งตัวขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และเราสยบทุก**ความคิด**ให้ยอมจำนนเชื่อฟังพระคริสต์” (2 โครินธ์ 10:5) พระคัมภีร์ยังกล่าวด้วยว่า “อย่าดำเนินชีวิตตามอย่างคนในโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลง**จิตใจ**ของท่านใหม่ แล้วท่านจึงจะสามารถพิสูจน์และยืนยันได้ว่าสิ่งใดคือ พระประสงค์ของพระเจ้า คือพระประสงค์อันดีอันเป็นที่พอพระทัยและสมบูรณ์พร้อมของพระองค์”(โรม 12:2)

เราเปลี่ยนแปลงความคิดของเราด้วยพระวจนะของพระเจ้า พระคัมภีร์สอนเราให้มี “ความคิดของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 2:16) วิธีเดียวที่เราจะสามารถมีความคิดของพระคริสต์ได้คือ การศึกษาพระวจนะ เชื่อในหัวใจ และประพฤติตาม

พระวณะของพระเจ้ายังสอนเราให้คิดถึง
สิ่งที่จริง สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ต้อง สิ่ง
บริสุทธิ์ สิ่งที่น่ารัก สิ่งที่น่ายกย่อง (ฟิลิปปี
4:8)

แต่อย่างไรก็ตาม เราจำเป็นต้องตระหนัก
ว่า ความคิดต่างๆ สามารถเข้ามาในความคิด
ของเราได้จากหลายแหล่งที่มา พุดง่าย ๆ ก็คือ
ความคิดต่างๆ ที่เข้ามายังความคิดของเราไม่
จำเป็นต้องเกิดขึ้นจากความคิดของเราเอง
เสมอไป มารใส่ความคิดมากมายเข้ามายัง
ความคิดของเราจากภายนอก นั่นเป็นแหล่ง
หนึ่ง และแน่นอนว่า ความคิดจากพระเจ้ามา
จากภายในเรา ความคิดเหล่านั้นมาถึงเรา
โดยผ่านทางวิญญาณของเราเข้ามาสู่
ความคิดของเรา

ขณะที่ท่านยังรักษาสัมพันธไมตรีกับ
พระเจ้าผ่านทางการอธิษฐาน การใคร่ครวญ
และการศึกษาพระวณะของพระเจ้า ท่านจะ

เรียนรู้วิธีที่จะแยกแยะแหล่งที่มาของความคิดของท่านได้ โดยทั่วไป ความคิดที่ชั่วร้ายมาจากมาร ในทางตรงข้าม พระเจ้าทรงเป็นความรัก และความรักไม่คิดร้าย ไม่ฟังสิ่งที่ชั่วร้าย และไม่มองสิ่งที่ชั่วร้าย ความคิดเหล่านั้นจึงมาจากพระเจ้า

ผมพบว่าข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึง ความคิด ทำให้ผู้คนสับสนกัน อย่างไรก็ตาม ข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึง การเชื่อ หลายคนคิดว่าพวกเขาเชื่อ (และพวกเขาเชื่อในความคิด แต่ไม่ได้เชื่อในหัวใจ)

ในข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึง ความคิด สิ่งที่คริสเตียนเกือบจะทุกคนสามารถเข้าใจได้ก็คือ ด้านที่เป็นลบของเรื่องนี้ (อันที่จริงมีทั้งด้านบวกและด้านลบ และด้านที่เป็นบวกสำคัญกว่า)

อย่างเช่น หากคนหนึ่งพูดถึง “การสารภาพ” คนส่วนใหญ่จะคิดถึงการสารภาพ

ความบาป ความอ่อนแอ หรือความล้มเหลว พระคัมภีร์กล่าวว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรมจะทรงอภัยบาปของเราและชำระเราให้พ้นจากความอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9) แต่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับด้านที่เป็นบวกของสารสารภาพ มากกว่าด้านที่เป็นลบ หากผู้คนจะสามารถเข้าใจในเรื่องนี้ได้ นั้นจะสร้างความแตกต่างอย่างยิ่งใหญ่ขึ้นในชีวิตและในความคิดของพวกเขา แต่พวกเขาได้ยินคำเทศนาเพียงแค่ว่าด้านเดียวของเรื่องการสารภาพ นั่นคือด้านลบ ดังนั้นพวกเขาจึงทำตามแต่ด้านที่เป็นลบ นั่นคือด้านที่กล่าวว่า “ท่านจะต้องไม่ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้”

เปาโลได้กล่าวไว้ในโรม 10:9 “นั่นคือถ้าท่านยอมรับด้วยปากของท่านว่า “พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า”...

ข้อนี้ไม่ได้กล่าวถึง การสารภาพความบาป หรือการสารภาพความอ่อนแอ แต่เป็นการสารภาพหรือกล่าวยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ข้อนี้ยังกล่าวต่อไปด้วยว่า “...และเชื่อในใจของท่านว่าพระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย ท่านก็จะได้รับความรอด เพราะท่านเชื่อด้วยใจ จึงทรงให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรม และเพราะท่านยอมรับด้วยปาก จึงทรงให้ท่านรอด”

นี่ไม่ใช่การสารภาพในแง่ลบ แต่เป็นการสารภาพด้านบวก! อันที่จริง การเป็นคริสเตียนนั้นถูกเรียกว่า “การสารภาพอันยิ่งใหญ่” อีบรู 3:1 กล่าวว่า จงให้ความคิดจดจ่อที่พระเยซูองค์อัครทูตและมหาปุโรหิตซึ่งเรา “รับเชื่อ” (ในหมายเหตุของพระคัมภีร์หลายฉบับกล่าวว่า “สิ่งที่เราสารภาพ”

มาถึงตอนนี้ การให้ความหมายคำว่า “การสารภาพ” จะเป็นประโยชน์ต่อเรามาก

ประการแรก คำนี้หมายถึง การยืนยันสิ่งที่เราเชื่อ ประการที่สอง เป็นการ เป็นพยาน ถึงบางสิ่งบางอย่างที่เราารู้ ประการที่สาม เป็นการเป็นพยานถึงความจริงที่เราได้รับไว้

เป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะทำตามสิ่งที่ฮีบรู 4:14 ได้หนุนใจเรา นั่นคือ “... ให้เรายึดมั่นในความเชื่อ (คำสารภาพ) ของเรา” และยังเป็นเรื่องจำเป็นที่เรายังคงสารภาพอย่างต่อเนื่องถึงการไถ่ให้พ้นจากอำนาจครอบครองของมารซาตาน และสารภาพถึงข้อเท็จจริงที่ว่ามารไม่ได้ครอบครองเราด้วยการกล่าวโทษ ความกลัว หรือโรคต่างๆ แล้วอีกต่อไป เราต้อง “ยึดมั่น” ในคำสารภาพของเรา เพราะคำสารภาพของเราคือ ความพ่ายแพ้ของมารซาตาน พระเยซูทรงปราบมารพ่ายแพ้ไปเมื่อสองพันกว่าปีมาแล้ว แต่สิ่งที่พระองค์ทรงทำให้กับเราอย่างถูกต้องตามกฎหมายวิญญาณจำเป็นต้องกลายมาเป็นความเป็น

จริงที่มีชีวิตอยู่ในชีวิตของเรา การทรงไถ่ด้านที่เป็นประสบการณ์ที่เราได้รับนั้นเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่ง เราจะไม่มีวันเข้าใจพระวอนะของพระเจ้าได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์จนกว่าเราจะเข้าใจการทรงไถ่ทั้ง 2 ด้านเสียก่อน นั่นคือ ด้านที่เป็นกฎในฝ่ายวิญญาณ กับด้านที่เป็นประสบการณ์ที่เราได้รับ

ตัวอย่างของด้านที่เป็นกฎฝ่ายวิญญาณของการทรงไถ่คือ เรามักอธิษฐานว่า “พระเจ้า ขอทรงช่วยชายคนนี้ให้รอด” หรือ “พระเจ้า ขอทรงรักษาผู้หญิงคนนั้น” อย่างไรก็ตาม ในพระทัยของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงรักษาและทรงช่วยคนเหล่านี้ให้รอดไปเรียบร้อยแล้ว พุดง่าย ๆ คือ พระเจ้าได้ทรงให้โลกกลับคืนดีกับพระองค์แล้วในพระเยซูคริสต์ พระเยซูไม่จำเป็นต้องสิ้นพระชนม์อีกเพื่อช่วยใครให้รอด เพราะพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ไปแล้วใช่หรือไม่? พระองค์ไม่

จำเป็นต้องหลังพระโลหิตอีก ตามกฎฝ่าย
วิญญาณ พระเจ้าได้ทรงทำทุกสิ่งทุกอย่างที่
พระองค์จำเป็นต้องทำเพื่อจัดเตรียมการทรง
ไถ่ให้กับเรา

หากคนๆ หนึ่ง เพียงแค่สอนและเทศนาแต่
ด้านที่เป็นกฎฝ่ายวิญญาณเท่านั้น ผู้คนจะ
ไม่ได้รับประสบการณ์ใดในชีวิตของพวกเขา
เลย และนั่นเป็นปัญหาใหญ่ของหลาย
คริสตจักร สิ่งทีเทศนากันนั้นถูกต้องตามกฎ
ฝ่ายวิญญาณ แต่ผู้เชื่อกลายเป็นผู้เชื่อที่
เย็นชา ไร้ชีวิต และดูเป็นทางการ เพราะพวก
เขาได้ยินคำเทศนาเรื่องการทรงไถ่แค่เพียง
ด้านเดียว นั่นคือ ด้านที่เป็นกฎฝ่ายวิญญาณ
ดังนั้น การทรงไถ่จึงไม่ได้กลายเป็นความเป็น
จริงที่มีชีวิตอยู่ในชีวิตของพวกเขา

แต่ในทางกลับกัน หากมีการเทศนากันแต่
ในด้านที่เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการทรง
ไถ่ คือ ด้านที่เป็นประสบการณ์ที่เราได้รับ

ก็จะส่งผลให้เกิดการตกขอบอย่างมาก และหากนักเทศน์เทศนาแต่เพียงด้านที่เป็นประสบการณ์ที่เราได้รับ บางคนก็จะแสวงหาประสบการณ์นอกเหนือจากพระวจนะของพระเจ้า (ดังนั้น จะต้องมีความสมดุลทั้งสองด้าน เพื่อที่คนๆ หนึ่งจะสามารถเรียนรู้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ในการทรงไถ่อย่างถูกต้องตามกฎหมายในฝ่ายวิญญาณ)

สิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงซื้อไว้ ทรงสร้างขึ้น และทรงจัดเตรียมไว้ให้เราอย่างถูกต้องตามกฎหมายฝ่ายวิญญาณจะกลายมาเป็นของเรา ในแง่ที่เราได้รับประสบการณ์เอง ก็ต่อเมื่อเราเชื่อพระวจนะของพระเจ้าในหัวใจ และสารภาพด้วยปากว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความจริง และสิ่งเหล่านั้นเป็นของเราแล้ว

ตัวอย่าง เราสามารถเห็นด้านที่เป็นฝ่ายวิญญาณและด้านที่สำคัญอย่างยิ่งของการ

ทรงไถ่ได้จากจดหมายที่เปาโลเขียนไปยังผู้เชื่อที่กรุงโรม ในโรม 10:8 เปาโลกล่าวว่า “... ถ้อยคำแห่งความเชื่อที่เรากำลังประกาศอยู่” เราไม่พบคำกล่าวลักษณะนี้ในพันธสัญญาเดิม เพราะคนในพันธสัญญาเดิมไม่ได้มีประสบการณ์กับการทรงไถ่เหมือนอย่างพวกเรา พวกเขาไม่ได้เข้าใจอย่างชัดเจนเสียด้วยซ้ำถึงการเผยพระวจนะเรื่องการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์! และในพระกิตติคุณก็ไม่ได้กล่าวถึงการทรงไถ่ไว้เลย เพราะการทรงไถ่ที่พระเยซูทรงนำมาให้นั้น แท้จริงไม่ได้มีไว้สำหรับผู้คนในสมัยที่พระองค์ยังทรงอยู่ในโลกนี้ ในตอนนั้น พระเยซูทรงให้อภัยความบาป แต่ในการทรงไถ่ พวกเราได้รับมากกว่าการอภัยบาป เรา “ถูกสร้างให้เป็นคนใหม่”!

การทรงไถ่ยังไม่ได้มาถึงเราจนกว่าพระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึง ถูกฝังไว้ และประทับนิ่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา

อีกนัยหนึ่งคือ พันธสัญญาใหม่ยังไม่มีผลจนกว่ามหาปุโรหิตแห่งพันธสัญญาใหม่ได้ทรงทำพระราชกิจสำเร็จ พระเยซูทรงเป็นมหาปุโรหิตแห่งพันธสัญญาใหม่

เป็นเรื่องยากสำหรับบางคนที่จะเข้าใจ เพราะพวกเขาคิดว่า การทรงไถ่มีผลตั้งแต่ตอนที่พระเยซูทรงอยู่บนโลกนี้ แต่การทรงไถ่ยังไม่มีผลใดๆ ในสมัยนั้น บางคนได้รับการอภัยบาป แต่ในพันธสัญญาใหม่ เราได้รับมากกว่าการอภัยบาป เราได้รับการบังเกิดใหม่ และเราได้กลายเป็นคนที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในพระเยซูคริสต์

หากคนหนึ่งทำบาปหลังจากที่ได้รับการบังเกิดใหม่แล้ว เขาไม่จำเป็นต้องบังเกิดใหม่อีกครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะคนๆ หนึ่งสามารถบังเกิดใหม่ได้เพียงครั้งเดียว แต่เขาสามารถได้รับการอภัยบาปได้หลายครั้ง ขอขอบคุณพระเจ้า พระสัญญาที่ทรงมีให้กับผู้เชื่อที่ทำ

บาปคือ “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรมจะทรงอภัยบาปของเรา...” (1 ยอห์น 1:9)

ตามที่เราได้เห็นแล้วจาก โรม 10:9, 10 ซึ่งกล่าวว่า “นั่นคือถ้าท่านยอมรับด้วยปากของท่านว่า “พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” และเชื่อในใจของท่านว่า พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตาย ท่านก็จะได้รับความรอด เพราะท่านเชื่อด้วยใจจึงทรงให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรม...” เมื่อผู้เชื่อได้ยินการประกาศพระวचนะของพระเจ้า พระวचนะก็จะทำงานในความคิดของเขา พระวचนะแสดงให้เขาเห็นว่า พวกเขาหลงหาย และเป็นคนบาป และไม่สามารถช่วยตนเองให้รอดจากบาปได้ และไม่สามารถทำให้ตนเองชอบธรรม หรือไถ่ตนเองจากความบาปได้

คนบาปเพียงแค่ว่าต้องพบกับพระเจ้าอย่างง่าย ๆ ว่า “พระเจ้า ลูกเป็นคนบาป ลูกไม่

สามารถช่วยตนเองให้รอดพ้นจากบาปได้ พระวจนะของพระองค์ทำให้ลูกทราบดีว่า ลูกไม่สามารถทำให้ตนเองชอบธรรมได้ แต่ขอบคุณพระเจ้าที่เพราะพระองค์ทรงรักลูก และทรงส่งพระเยซูมาสิ้นพระชนม์เพื่อลูก และด้วยความชอบธรรมของพระองค์ ลูกจึงได้รับความชอบธรรม จากข้อพระคัมภีร์ ลูกเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อลูก ลูกเชื่อว่าพระองค์ถูกชุบให้ฟื้นขึ้นจากความตาย และทรงเป็นการชำระให้บริสุทธิ์ของลูก ในเวลานี้ ลูกสารภาพยอมรับพระเยซูคริสต์ มาเป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอดของลูก”

นี่เป็นความคิดที่สอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า และเป็นการเชื่อในสิ่งที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ การสารภาพเช่นนี้ทำให้ความรอดกลายเป็นจริงขึ้นมาในวิญญาณของมนุษย์

การสารภาพเช่นนี้สร้างความแตกต่างอย่างยิ่งใหญ่ว่าวิธีที่คนบาปคนหนึ่งรับความรอด ตัวอย่างเช่น หากความคิดของคนบาปถูกปรับให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น และความเชื่อและคำสารภาพของเขาถูกต้อง ก็จะเป็นการง่ายสำหรับเขามากขึ้นที่จะไม่หวั่นไหวในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ในทางกลับกัน หากคนๆ นั้น ไม่ได้รับคำสอนอย่างถูกต้อง มารก็จะเข้ามาฉวยโอกาสจากสิ่งที่เขาไม่รู้ได้ มารจะทำให้เขาพ่ายแพ้ และเข้ามาปล้นชิงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำเพื่อคนๆ นั้นไปจากเขา เพราะหากเขาไม่รู้พระวาระของพระเจ้า และไม่รู้วิธีที่จะยึดมั่นในคำสารภาพความเชื่อ มารจะสร้างสถานการณ์ลวงและทำให้คนๆ นั้นรู้สึกว่าเขาไม่ได้รอดจากบาปเสียด้วยซ้ำ และเมื่อคนที่พึงกลับใจมาเชื่อทำความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย มารก็จะพยายามบอกเขาว่า “เจ้าจบเห่แล้ว จงล้มเลิกและยอม

แพ้ยี่เยอะ!”

เป็นความจริงที่เกิดขึ้นกับเรื่องของ การหายโรคด้วยเช่นกัน ให้ระลึกไว้ว่า การสารภาพคือ ความพ่ายแพ้ของซาตาน อีบรู 4:14 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นในเมื่อเรามีมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงผ่านฟ้าสวรรค์แล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ก็ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่เราได้ประกาศไว้” (หรือการพูดในสิ่งเดียวกัน) นี่หมายความว่าอย่างไร? เรามีมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ผู้ทรงผ่านฟ้าสวรรค์แล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงอยู่ในสวรรค์เพื่อเป็นตัวแทนของเราต่อพระเจ้า พระเยซูกำลังกล่าวว่า “ข้าพระองค์ตายเพื่อพวกเขา ข้าพระองค์รับแบกบาปของพวกเขา ข้าพระองค์ไถ่พวกเขาจากความบาปแล้ว ข้าพระองค์กลายเป็นความบาปแทนพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะกลายเป็นความชอบธรรมของพระเจ้าใน

ข้าพระองค์ ข้าพระองค์รับแบกความเจ็บไข้ และโรคทั้งสิ้นของพวกเขาไปแล้ว ข้าพระองค์ได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากอำนาจของความมืดแล้ว ข้าพระองค์ได้สร้างพวกเขาขึ้นให้กลายเป็นคนใหม่แล้ว” นั่นคือสิ่งที่พระเยซูทรงตรัสไว้ในพระวาทะของพระองค์ การแปลฉบับภาษากรีกของข้อพระคัมภีร์ข้อนี้คือ “ให้เราเชื่อมั่นที่จะพูดในสิ่งเดียวกัน” และนั่นจะต้องเป็นคำสารภาพของเรา! คำสารภาพของเราจะเป็นสิ่งที่ขังเราไว้หรือปลดปล่อยเราให้เป็นไท คำสารภาพเป็นผลที่เกิดจากสิ่งที่เราเชื่อ และสิ่งที่เราเชื่อเป็นผลที่เกิดจากความคิดที่ถูกต้อง หรือความคิดที่ผิดของเรา

ประการแรก เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องรู้ว่าในพระเยซูคริสต์ พระเจ้าได้ทรงทำสิ่งใดเพื่อเราแล้วบ้าง และให้เราเชื่อและสารภาพถึงสิ่งเหล่านั้น คำสารภาพถึงสิ่ง

เหล่านั้นจะทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นจริงขึ้นมา และจากนั้นมันจึงจะเป็นจริงในชีวิตของเรา

ประการที่สอง เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะรู้ว่าโดยทางพระวจนะ และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ พระเจ้าทรงทำสิ่งใดภายในเราแล้วบ้าง

ประการที่สาม เป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะรู้ว่าในเวลานี้ พระเยซูทรงกำลังทำสิ่งใดเพื่อเราในพระราชกิจของพระองค์ที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาเจ้าในสวรรค์

ประการที่สี่ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะรู้ว่า โดยผ่านทางริมฝีปากของเราเอง พระวจนะของพระเจ้าจะทำสิ่งใดให้เราบ้าง หรือพระเจ้าทรงสามารถทำสิ่งใดผ่านทางเราได้บ้าง พระเจ้าทรงทำงานผ่านทางเรา พระองค์จะไม่ทรงทำสิ่งใดโดยไม่มีเรา พระเจ้าได้ทรงมอบสิทธิอำนาจและพระบัญชาให้แก่คริสตจักรให้ออกไปทั่วโลก

และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน

แผนงานของพระเจ้าคือ การที่พระองค์ทรงทำงานผ่านเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วยของเรา แต่อย่างไรก็ตาม องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงทำงานแทนเรา และนี่เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราคิดผิด หลายคนร้องออกมาว่า “ให้องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำเถิด” แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ถูกส่งมาให้ทำงาน! ฉบับการแปล *American Revised* กล่าวว่า “เราจะไม่ปล่อยให้เจ้าไร้ความช่วยเหลือ เราจะมาหาเจ้า เราจะส่งผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งมาหาเจ้า” คำกรีก *paraclete* ที่แปลว่า “ผู้ปลอบประโลม” มีความหมายว่า “ผู้ที่ถูกเรียกมาอยู่เคียงข้างเพื่อช่วยเหลือ”

พระเจ้าไม่ได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาให้เราเพื่อมาทำงานแทนเรา แต่ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาให้เราเพื่อช่วยเรา

ทำงาน แต่บ่อยครั้งที่องค์พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงถูกทิ้งให้ทำทุกอย่างตามลำพัง ซึ่ง
หากเป็นเช่นนั้น เราคงไม่จำเป็นต้องส่ง
มิชชันนารีออกไปทำงาน

หลายต่อหลายครั้ง เราอธิษฐานว่า
“พระเจ้า ขอทรงทำให้เพื่อนของข้าพระองค์
คนนี้รู้ว่าเขาเป็นคนบาป ทำให้เขาสำนึกอย่าง
แท้จริงด้วยเถิด!” แต่เขาจะไม่มีวันสำนึกถึง
ความบาปได้เว้นแต่จะมีคนพูดพระวจนะของ
พระเจ้าให้เขาฟัง เพราะหากปราศจากการได้
ยินพระวจนะของพระเจ้า เขาจะไม่สำนึกถึง
ความบาป เปาโลกล่าวไว้ในโรม 10:13, 14
ว่า “เพราะว่า “ทุกคนที่ร้องออกพระนามของ
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการช่วยให้รอด”
แล้วผู้ที่ยังไม่เชื่อจะร้องเรียกพระองค์ได้
อย่างไร และผู้ที่ยังไม่เคยได้ยินเรื่องของ
พระองค์จะเชื่อได้อย่างไร และหากไม่มีใคร
ประกาศเรื่องของพระองค์ พวกเขาจะได้ยิน

ได้อย่างไร” พระคัมภีร์กล่าวว่า มนุษย์จะรอดจากความบาปได้โดยการประกาศพระวอนะของพระเจ้า

แน่นอนว่าเราเชื่อในหมายสำคัญและการอัสจรรย แต่สองสิ่งนี้ช่วยใครให้รอดจากความบาปไม่ได้ แต่ดึงดูดความสนใจของผู้คนได้ เมื่อหมายสำคัญและการอัสจรรยเกิดขึ้น ผู้คนก็จะได้รับการบอกวิธีที่จะได้รับความรอด

หากความคิดของเราไม่ถูกต้องตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สิ่งที่เราเชื่อก็จะผิดไปด้วย และสิ่งที่เราพูดก็จะผิด และเราก็จะสับสนและพ่ายแพ้ เราจำเป็นต้องตระหนักว่าพระวอนะของพระเจ้าสามารถทำได้ผ่านทางริมฝีปากของเราได้บ้าง เพราะตามที่เราได้เห็นกันแล้วว่า องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกส่งมาเพื่อช่วยเรา

บ่อยครั้ง เราเพียงต้องการได้รับพระพรจากคริสตจักร เราจึงอธิษฐานว่า “พระเจ้า

ขอทรงส่งคนเข้ามาในคริสตจักร และ
อธิษฐานว่า พระเจ้า ขอทรงออกไปช่วยผู้คน
ให้รอดจากความบาป” ความจริงคือ นั่นเป็น
ความรับผิดชอบของพวกเรา เรามีองค์
พระวิญญูณบริสุทธิ์ที่จะช่วยเรานำคนเข้า
มาในคริสตจักร ช่วยเรานำคนมารับความ
รอด และช่วยเราในการทำพระราชกิจของ
พระเจ้า แต่หากเราไม่เต็มใจที่จะทำงาน
นั้นเอง เราก็เสียเวลาเปล่าไปกับการอธิษฐาน
ที่ยาวนานที่จะให้องค์พระวิญญูณบริสุทธิ์
ทำงานแทนเรา

มีสุภาพสตรีที่อยู๋ในเมืองดัลลัสคนหนึ่ง
ขอให้ผมอธิษฐานเผื่อ เธออดอาหารและ
อธิษฐานมา 3 วัน 3 คืนแล้ว เพื่อแสวงหา
น้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงมีให้กับชีวิตของ
เธอ เมื่อผมถามเธอว่า พระเจ้าทรงสำแดง
สิ่งใดกับเธอ เธอตอบผมว่า พระเจ้าทรง
ต้องการให้เธอออกไปเยี่ยมเยียนผู้คน ออกไป

แจกใบปลิว และทำงานประจำที่ต้องทำ ผมบอกเธอไปว่า หากเธอมาถามผมก่อน ผมจะสามารถช่วยเธอให้ไม่ต้องเสียเวลาเปล่าไปถึง 3 วัน 3 คืน เพราะนั่นคือสิ่งที่พระวณะของพระเจ้าสอน และเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงคาดหวังจากลูกๆ ของพระองค์ทุกคน

มีครั้งหนึ่ง ผมได้ให้คำแนะนำกับคนกลุ่มหนึ่งในคริสตจักรว่า ผู้เชื่อทุกคนจำเป็นต้องเตรียมบทเรียนจากพระคัมภีร์ไว้ให้พร้อม เพื่อที่หากพวกเขาถูกเรียกให้ขึ้นมาแบ่งปันในที่ประชุม พวกเขาจะมีเนื้อหามากพอที่จะใช้ได้ และพวกเขาจะสามารถช่วยเหลือและเป็นพระพรให้กับผู้อื่นได้ และผมเสนอว่าผู้เชื่อ ควรอ่านพันธสัญญาใหม่ให้จบ โดยเฉพาะจดหมายฝาก เพราะจดหมายฝากเต็มไปด้วยคำที่บอกว่า “ในพระคริสต์” “ในพระองค์” คำเหล่านี้ถูกกล่าวถึงอย่างน้อย 134 ครั้ง ในพันธสัญญาใหม่ และในทุกๆ ครั้ง

ประโยคนี้อ้างถึงถึงตัวบุคคล สิ่งที่เรา
หรือสิ่งที่พวกเขาสามารถมีได้ในพระคริสต์

ไม่ใช่เพียงสิ่งที่ท่านรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้
เป็นเจ้าเท่านั้นที่สำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญคือ
สิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าบอกท่านเป็น
แล้ว “ในพระคริสต์” คริสเตียนหลายคนมาหา
ผมและพูดว่า “อาจารย์เฮกิน ผมอ่านตรงนั้น
ตรงนี้ในพระคัมภีร์ ผมทราบดีว่าพระคัมภีร์
กล่าวไว้ว่าสิ่งนี้เป็นความจริงสำหรับ
คริสเตียน ผมทราบดีว่าผมได้รับความรอด
และเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว แต่
พระสัญญาดูเหมือนจะไม่ได้เป็นจริงสำหรับ
ผม”

ผมจึงถามพวกเขากลับไปว่า “คุณเคยทำ
เหมือนว่าสิ่งนั้นเป็นความจริงแล้วหรือยัง?
คุณเคยบอกใครหรือไม่ว่าสิ่งนั้นเป็นความ
จริง? คุณเคยสารภาพออกมาใหม่ว่าสิ่งนั้น
เป็นความจริง?

พวกเขาตอบว่า “ไม่เคยครับ ผมอยากจะรอให้แน่ใจเสียก่อน”

ผมตอบพวกเขาว่า “เพราะอะไรหรือครับ? คุณคิดว่าพระคัมภีร์โกหกคุณอย่างนั้นหรือ? พระคัมภีร์กล่าวไว้เช่นนั้น พระคัมภีร์โกหกหรือ?”

“ไม่ใช่ครับ ผมอยากจะรอให้มันกลายมาเป็นจริงภายในผมเสียก่อน แล้วผมจึงค่อยพูดออกไป”

แต่... “...และเพราะท่านยอมรับด้วยปาก...” พระสัญญาที่อยู่ในพระวจนะของพระเจ้าจำเป็นต้องถูกสารภาพออกมาว่าเป็นจริง ก่อนที่พระวจนะจะกลายมาเป็นจริงในชีวิตของเรา เพราะจากพระวจนะของพระเจ้า สิ่งนั้นเป็นจริงแล้ว แต่หากท่านต้องการให้เป็นจริงในชีวิตของท่าน ท่านจำเป็นต้องสารภาพมันออกมา

ผมยังจำสภาพสตรีท่านหนึ่งที่มาเรียนที่ ศูนย์อบรมพระคัมภีร์อยู่ 3 ปี เธอไม่ใช่ผู้รับใช้ และไม่เคยอ้างว่าเป็นผู้รับใช้ เธอไปเรียนที่ ศูนย์อบรมฯ เพื่อรับการฝึกอบรม ศิษยาภิบาล ของเธอบอกกับผมว่า เธอเป็นสมาชิกที่โดดเด่นมากที่สุด ในคริสตจักรขนาดใหญ่แห่งนี้ เธอเป็นครูสอนโรงเรียนพระคัมภีร์วันอาทิตย์ และเธอเข้าร่วมทุกกิจกรรมของคริสตจักร ครั้งหนึ่ง หลังจากที่ผมเทศนาในการประชุม แห่งหนึ่งจบ เธอพูดกับผมว่า “อาจารย์เฮกิน ค่ะ ดิฉันได้ทำอย่างที่คุณอาจารย์พูด ดิฉันยังอ่าน ข้อพระคัมภีร์ที่คุณอาจารย์พูดถึงทั้ง 134 ข้อ นั้น ยังไม่จบ แต่ดิฉันได้อ่านไปแล้วโดยการ ไคร่ครวญอย่างละเอียด 25 ข้อ ดิฉันได้รับความรอดและเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้ว และดิฉันได้ทำสิ่งต่างๆ เพื่อองค์พระผู้ เป็นเจ้าอย่างดีที่สุดมาเป็นเวลาหลายปี แต่ อาจารย์รู้ไหมคะว่า ดิฉันเพิ่งจะรู้สึก ว่า ดิฉัน

เพียงจะได้รับความรักในตอนนี้อย่างเดียว ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นความจริงมากเสียเหลือเกิน รวากับว่าดิฉันเพียงจะได้รับการบังเกิดใหม่!”

ผมได้พูดความจริงกับเธอไปว่า เธอได้รับความรอดแล้วเมื่อหลายปีก่อน แต่เธอไม่เคยดำเนินอยู่ในความสว่างของสิ่งที่เธอได้ประสบ ทั้งหมดนี้เป็นของเธอมาโดยตลอด แต่เพราะเธอไม่เคยกล้ำสารภาพและอ้างสิทธิรับมาเป็นของเธอ เธอจึงไม่เคยดำเนินอยู่ในสิ่งที่เธอเป็นของเธออย่างถูกต้องแล้ว

เมื่อท่านสารภาพว่าท่านเป็นใครในพระคริสต์ อ้างสิทธิ และดำเนินอยู่ในสิ่งนั้น ท่านกำลังทำให้สิ่งที่เธอเป็นของท่านแล้วตาม

คริสเตียนไม่ได้ถูกซ่อมแซมเหมือนซ่อมที่นอนเก่าๆ หรือเหมือนที่นอนเก่าที่ถูกซ่อมให้เหมือนใหม่ การบังเกิดใหม่ไม่ใช่การซ่อมแซมให้เหมือนใหม่ แต่คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้ว

เป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ การแปลฉบับหนึ่งของ 2 โครินธ์ 5:17 กล่าวว่า “เขาเป็นสายพันธุ์ใหม่” ผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่นี้หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่ไม่เคยมีอยู่มาก่อน!

คริสเตียนที่บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ได้เป็นเพียงแค่คนบาปที่ได้รับการอภัยแล้วเท่านั้น เราไม่ได้เป็นเพียงสมาชิกคริสตจักรที่ยากจนอ่อนแอ เดินโซซัดโซเซ เกือบจะเอาตัวไม่รอด แต่เราเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในองค์พระเยซูคริสต์! ผมไม่รู้ว่าท่านเป็นอย่างไร แต่สิ่งนี้เป็นคำพยานและคำสารภาพของผมตลอดมานับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1933

ผมได้เห็นความจริงเกี่ยวกับความรอดเหล่านี้ตอนที่ผมนอนป่วยอยู่บนเตียง ได้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้า และก่อนที่ผมจะอ่านพระคัมภีร์ ผมได้สัญญากับพระเจ้าไว้ 2 ข้อ คือ 1. ผมจะเชื่อและรับทุกสิ่งที่พระเจ้า

ได้ตรัสไว้ในพระวาทะของพระองค์ 2. ผมจะปฏิบัติตามทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ในพระวาทะของพระองค์ ต่อมา ผมได้พบหนังสือที่มีการเปิดเผยสำแดงอย่างเดียวกันกับที่ผมได้รับขณะที่ศึกษาพระวาทะของพระเจ้าในตอนที่ผมยังเป็นวัยรุ่นที่นอนป่วยติดเตียง

บ่อยครั้ง เราเห็นตัวเองเป็นเพียงแค่มนุษย์ที่รอดพ้นจากความบาป เราคิดกันไปว่าทั้งหมดที่เราสามารถทำได้บนโลกนี้ก็คือการเดินทางโซซัดโซเซไปเพียงวันๆ ใช้ชีวิตอยู่บนถนนที่มีชื่อว่า “เกือบเอาตัวไม่รอด” ในบ้านหลังสุดท้ายของชอยที่มีชื่อว่า “ชอยบ่นพึมพำ”

แต่ในเอเฟซัส 1:7, 8 กล่าวว่า “ในพระเยซู เราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปตามพระคุณอันอุดมของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่เราอย่างเหลือล้นด้วยสติปัญญา

และความเข้าใจทั้งปวง” ให้สังเกตว่า “ในพระเยซู เราได้รับการไถ่บาป” ในพระเยซูคริสต์ เราได้รับการทรงไถ่ เราได้รับการไถ่จากสิ่งใดบ้าง? บางคนจะตอบว่า “ไถ่จากความบาป” ซึ่งเป็นความจริงเพียงส่วนเดียว อย่างไรก็ตาม เราได้รับการไถ่จากความตายฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เรากลายเป็นคนบาปในตอนแรก!

เรายังสามารถกล่าวได้ว่า เราได้รับการไถ่จากคำแช่งสาปแห่งบัพติศมา เพราะในกาลาเทีย 3:13 กล่าวว่า “พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราพ้นจากคำสาปแช่งของบัพติศมา โดยทรงรับคำสาปแช่งแทนเรา เนื่องจากมีเขียนไว้ว่า “ผู้ใดถูกแขวนบนต้นไม้ก็ถูกแช่งสาปแล้ว” เมื่อเราย้อนกลับไปดูที่บัพติศมาของโมเสส เราจะเห็นว่าบทลงโทษของการฝ่าฝืนบัพติศมาของพระเจ้ามี 3 ด้าน คือ ความยากจน ความเจ็บป่วย และความตายฝ่าย

วิญญาณ

พระเยซูคริสต์ทรงเสด็จมาไถ่เราเพราะเราถูกขายให้กับความบาปและความตายฝ่ายวิญญาณ และมารซาตานครอบครองเราอยู่ แต่ในตอนนี้ เราได้รับการไถ่แล้วในพระคริสต์ อำนาจของมารซาตานที่อยู่เหนือเราได้ถูกทำลายลงแล้ว! นั่นหมายความว่า ซาตานได้สูญเสียอำนาจครอบครองที่อยู่เหนือชีวิตของเราไปในตอนที่เรได้รับการบังเกิดใหม่ในวินาทีที่เราได้กลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในพระเยซูคริสต์ และยังหมายถึง เรามีองค์เจ้าชีวิต องค์จอมเจ้านายคนใหม่ที่เข้ามาครอบครองชีวิตของเรา นั่นคือ องค์พระเยซูคริสต์ ก่อนหน้านั้น ซาตานเคยเป็นเจ้าชีวิตของเรา มันเคยครอบครองเรา แต่ในตอนนี้ เราเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ในองค์พระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงเป็นองค์จอมเจ้านายของเรา เหมือนที่โรม 6:14 กล่าวไว้ว่า “เพราะบาป/จะ

ไม่เป็นนายของท่านอีกต่อไป ด้วยว่าท่าน
ไม่ได้อยู่ใต้บทบัญญัติแต่อยู่ใต้พระคุณ”
สิ่งใดก็ตามที่เป็นเจ้านายเหนือท่าน สิ่งนั้นมี
อำนาจครอบครองท่าน ความบาปและ
ซาตานก็เช่นเดียวกัน อีกนัยหนึ่งคือ ความ
บาปและซาตานนั้นเหมือนกัน หรือมี
ความหมายอย่างเดียวกัน ดังนั้น ข้อนี้จึง
สามารถแปลได้ว่า “เพราะซาตานจะไม่เป็น
นายของท่านอีกต่อไป ด้วยว่าท่านไม่ได้อยู่ใต้
บทบัญญัติแต่อยู่ใต้พระคุณ”

พระคริสต์ได้ทรงไถ่เราแล้ว พระองค์ทรง
เป็นศิระชะของเรา ทรงเป็นศิระชะของ
คริสตจักร หากพระคริสต์ทรงเป็นศิระชะของ
คริสตจักร และหากเราเป็นสมาชิกในพระกาย
ของพระคริสต์ ซึ่งก็คือ คริสตจักร หากเป็น
เช่นนั้น พระคริสต์ก็เป็นศิระชะของเรา มาร
ซาตานมีสิทธิอำนาจที่จะครอบครองเหนือ
พระกายของพระคริสต์หรือไม่? แน่แน่นอนว่า

ไม่ได้! เพราะเราเป็นของพระคริสต์ และมีเพียงพระคริสต์เท่านั้นที่สามารถครอบครองอยู่เหนือเราได้ มารซาตานไม่สามารถปกครองเหนือเราได้ เพราะหากมันปกครองอยู่เหนือเรา มันก็ต้องปกครองอยู่เหนือพระกายของพระคริสต์ ซึ่งก็คือ คริสตจักร แต่เรารู้ดีว่า พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร

ดังนั้น เมื่อมารซาตานไม่ได้ครอบครองเหนือเราแล้วอีกต่อไป ความเจ็บป่วยและโรคต่างๆ ก็ไม่สามารถปกครองเหนือเราได้เช่นกัน นิสัยเดิมๆ ก็ไม่สามารถปกครองเหนือเราได้เช่นเดียวกัน เพราะเหตุใดล่ะหรือ? เพราะเราเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้วในองค์พระเยซูคริสต์!

เราจำเป็นต้องเชื่อเช่นนั้น! และเราจะเริ่มพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา และมันก็จะกลายมาเป็นจริงในวิญญานของเรา และเราก็จะ

กลายเป็นผู้ชนะ และดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะในองค์พระเยซูคริสต์ เหมือนอย่างที่อยู่ในวิวรณ์ 12:11 ได้กล่าวไว้ว่า “พวกเขาชนะพญามารโดยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยานของตน...”

ท่านสามารถระบุตำแหน่งในฝ่ายวิญญาณของคนๆ หนึ่งได้จากสิ่งที่เขาพูด คริสเตียนส่วนใหญ่อ้างข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการทรงไถ่ และอธิษฐานว่าวันหนึ่งการทรงไถ่จะเป็นจริงในชีวิตของพวกเขา โดยที่ไม่ได้ตระหนักว่า หากพวกเขาบังเกิดใหม่แล้วในองค์พระเยซูคริสต์ พระวจนะก็ได้เป็นจริงในชีวิตของพวกเขาแล้ว ทั้งหมดที่พวกเขาจำเป็นต้องทำก็คือ ยึดเอาพระสัญญานี้เป็นของเขา โดยการเอื้อมออกไปและรับเข้ามา และให้พระสัญญานี้เริ่มทำงานเพื่อพวกเขา

หลายคนจะถามว่า “ถ้ารับพระสัญญามา

เป็นของเราได้ง่ายขนาดนั้น แล้วเพราะอะไร
ผมจึงยังไม่ได้รับ?” ถ้าหากท่านมีเงิน
100,000 ดอลลาร์ อยู่ในธนาคาร แต่ท่านไม่รู้
ชีวิตของท่านก็จะไม่ได้ดีขึ้นไปกว่าเดิม แม้ว่า
เงินนั้นจะเป็นของท่านก็ตาม และหากท่าน
กล่าวว่าเงินนั้นไม่ได้เป็นของท่าน ท่านก็จะ
เป็นคนโกหก และนี่ก็เป็นความจริงเกี่ยวกับ
สิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกัน หากท่าน
ไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในฝ่ายวิญญาณที่เป็น
ของท่านแล้ว สิ่งเหล่านั้นก็จะไม่ได้ให้
ประโยชน์ใดๆ แก่ท่าน ท่านจำเป็นต้องทำให้
สิ่งเหล่านั้นมาเป็นของท่าน ไม่ใช่ในแง่ของกฎ
ฝ่ายวิญญาณ แต่ในแง่ของประสบการณ์ที่
ท่านได้รับด้วยตัวเอง

ข้อพระคัมภีร์ข้อโปรดของผมซึ่งได้ช่วยผม
ให้ผ่านพ้นช่วงเวลาหลายปีมาได้ อยู่ใน
อิสยาห์ 41:10 “ดังนั้น อย่ากลัวเลย เพราะเรา
อยู่กับเจ้า อย่าท้อแท้ เพราะเราเป็นพระเจ้า

ของเจ้า เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็งขึ้นและจะ
ช่วยเจ้า เราจะทำให้เจ้าไว้ด้วยมือขวาอันชอบ
ธรรมของเรา” ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เขียนถึงชาว
อิสราเอล แต่เป็นความจริงเกี่ยวกับพวกเราใน
ปัจจุบันนี้ด้วย

แม้แต่ช่วงก่อนที่ผมจะเข้าร่วมกลุ่ม
พระกิตติคุณสมบูรณ์ ผมก็ไม่ได้ร้อง
ไต่ขอและอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงช่วยผม
แต่ผมเปิดพระคัมภีร์ไปยังข้อพระคัมภีร์
อย่างเช่น อิสยาห์ 41:10 คุณเขาลง และ
อธิษฐานว่า “พระเจ้า ลูกขอบพระคุณ
พระองค์ที่ทรงอยู่กับลูก ขอบคุณพระองค์ที่
ทรงเป็นพระเจ้าของลูก ขอบคุณพระองค์ที่
ทรงทำให้ลูกเข้มแข็งขึ้น และชูลูกไว้ด้วยมือ
ขวาอันชอบธรรมของพระองค์ ลูกจึงไม่ต้อง
กลัว”

เมื่อคริสเตียนบางคนรู้สึกว่าคุณหาหมด
หวัง พวกเขาจะร้องหาพระเจ้าว่า “พระเจ้า

ช่วยพวกเราด้วย!” พระเจ้าทรงช่วยพวกเขา เพราะพระองค์เปี่ยมด้วยพระเมตตา และพระองค์ทรงเสด็จลงมาหาเรายังจุดที่เราอยู่ แต่เป็นการดีกว่าสำหรับพวกเราที่จะขึ้นไปยังที่ซึ่งพระองค์ทรงอยู่เพื่อรับพระพรของเรา! เราสามารถเลี้ยงความทะนุถนอมของพระเจ้าให้โตขึ้นได้โดยความคิดที่ผิด คำสารภาพที่ผิด และการเชื่อผิด หรือเราสามารถกำจัดความทะนุถนอมให้หมดไปด้วยความคิดที่ถูกต้อง คำสารภาพที่ถูกต้อง ความเชื่อที่ถูกต้องซึ่งตั้งอยู่บนพระวาทะของพระเจ้า เราควรเป็นคนที่จดจ่อไปยังพระเจ้า และวิธีเดียวที่เราจะทำเช่นนี้ได้ก็คือ การคิดเหมือนที่พระเจ้าทรงคิด พุดง่าย ๆ ก็คือ คิดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงตรัสไว้ในพระวาทะของพระองค์ และสารภาพออกมาว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นความจริง

บทที่ 2

เชื่อถูกและเชื่อผิด

เชื่อด้วยหัวใจของท่าน เป็นวิธีเดียวที่ท่านจะสามารถรับสิ่งต่างๆ จากพระเจ้าได้นอกจากการสำแดงของของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ความรอด การบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรักษาโรค หรือคำตอบสำหรับคำอธิษฐานเรื่องอื่นๆ แต่ท่านจำเป็นต้องเข้าใจว่า ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานตามชอบพระทัยของพระวิญญาณ ไม่ใช่ตามความต้องการหรือความปรารถนาของเรา (1 โครินธ์ 12:11) ดังนั้น การเชื่อด้วยใจจึงเป็นเพียงวิธีเดียวที่เราสามารถใช้เพื่อรับสิ่งต่างๆ จากพระเจ้า

ในวิวรณ์ 3:11 พระเยซูทรงมาปรากฏแก่ยอห์นและประทานถ้อยคำให้แก่คริสตจักรใน

แคว้นเอเซีย ดังนี้ “...จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามีอยู่...” ในปัจจุบันนี้ เราจะพูดเช่นนี้ “ให้ยึดในสิ่งที่ท่านมี” แต่พระคัมภีร์กล่าวว่า “ยึดมั่น” เหตุผลที่พระเยซูทรงตรัสเช่นนี้เป็นเพราะพระองค์ทรงทราบดีว่ามีฤทธิ์อำนาจที่ต่อต้านเราอยู่ ซึ่งฤทธิ์อำนาจนี้กำลังพยายามปล้นชิงสิ่งต่างๆ ไปจากเรา และทำให้เราพ่ายแพ้

ความเชื่อก็เปรียบเหมือนความรัก จะแสดงออกได้ก็โดยการกระทำและด้วยคำพูดเท่านั้น! ดังนั้น จึงไม่มีความเชื่อหากไม่มีการสารภาพ ความเชื่อจะเติบโตขึ้นพร้อมกับการสารภาพของท่าน การสารภาพทำหลายสิ่งหลายอย่างให้แก่ผู้เชื่อ การสารภาพมอบทิศทางและกำหนดขอบเขตให้กับชีวิตของคนๆ หนึ่ง คนๆ หนึ่งไม่สามารถเชื่อพระเจ้าโดยปราศจากการเชื่อและการสารภาพที่ถูกต้องได้ และเมื่อเราเริ่มตระหนักรู้ในเรื่องนี้

เราจึงจะสามารถเริ่มเดินไปยังที่ต่างๆ กับพระเจ้าได้

สายลับ 12 คนที่ถูกส่งไปยังคานาอัน ได้กำหนดขอบเขตให้แก่ชีวิตของพวกเขาเอง โดยคำสารภาพของพวกเขา สิบคนในพวกเขา กล่าวว่า “เราทำไม่ได้หรอก” พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาไม่สามารถเข้าไปยึดครองได้ ดังนั้น พวกเขาจึงทำไม่ได้ ชาวอิสราเอลเองยอมรับ คำรายงานจากสายลับส่วนใหญ่ พวกเขาจึง ต้องร่อนเร่อยู่ในถิ่นกันดารไปอีก 40 ปี ซึ่ง เท่ากับ 1ชั่วอายุคน แต่โยชูวาและคาเลบมีคำ รายงานที่ต่างออกไป พวกเขาเชื่อว่าสามารถ พิชิตแผ่นดินแห่งพระสัญญาได้ พวกเขา กล่าวว่า “เราควรจะขึ้นไปยึดดินแดนนี้เป็น กรรมสิทธิ์ เราสามารถเอาชนะได้แน่” (กันดาร วิถี 13:30) คำพูดนี้ได้กำหนดขอบเขตในชีวิต ของพวกเขา และมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่มี

ชีวิตยืนยาวมากพอที่จะเข้าไปยังแผ่นดินแห่ง
พระสัญญา

บางคนคิดว่าพระเจ้าทรงชอบคนหนึ่ง
มากกว่าอีกคนหนึ่ง ซึ่งไม่เป็นความจริง
พระเจ้าไม่ได้มีลูกคนโปรด พระองค์ทรงรัก
พวกเราทุกคนด้วยความรักอย่างเดียวกัน
และพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ให้กับ
พวกเราทุกคน พระเจ้าไม่ได้ทรงรักโยชูวาและ
คาเลบมากกว่าชาวอิสราเอลคนอื่นๆ เพราะ
พระองค์ทรงเต็มใจที่จะทำในสิ่งที่ทรงทำ
ให้แก่โยชูวาและคาเลบให้แก่ชาวอิสราเอล
ทุกคน ชาวอิสราเอลสามารถเข้าไปยัง
คานาอันได้ทุกคน แต่พวกเขาได้กำหนด
ขอบเขตให้กับชีวิตของพวกเขาเองด้วยการ
เชื่อผิด ซึ่งส่งผลไปยังการสารภาพที่ผิด

เปาโลใช้ตัวอย่างของชาวอิสราเอลเพื่อ
กระตุ้นใจเราให้ระวังให้ดี เพื่อที่เราจะไม่
ล้มเหลวในการรับพระสัญญาของพระเจ้า

เพราะความไม่เชื่อ (ฮีบรู 3:12) เปาโลกล่าวว่า ชาวอิสราเอลไม่ได้เข้าไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญาเพราะพวกเขาไม่เชื่อ สิ่งที่พวกเขาเชื่อนั้นผิด

คำภาษากรีกคำหนึ่งที่แปลว่า “ไม่เชื่อ” สามารถหมายถึง “ล้มเหลวที่จะเชื่อมั่น” ชาวอิสราเอลไม่สามารถเข้าไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญาได้เพราะพวกเขาไม่สามารถเชื่อมั่นมากพอที่จะทำตามพระวอนะของพระเจ้า

ความไม่เชื่อ มีอยู่ 2 ประเภท:

1. บางคนสงสัยในพระวอนะของพระเจ้า เพราะพวกเขาไม่รู้พระวอนะ ความไม่เชื่อประเภทนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการขาดความรู้ในพระวอนะของพระเจ้า เพราะความเชื่อเกิดจากการได้ยิน และได้ยินพระวอนะของพระเจ้า ดังนั้น หากผู้คน

ไม่ได้ยิน และไม่รู้พระวจนะของพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถมีความเชื่อได้

ความไม่เชื่อประเภทนี้ จึงเกิดขึ้นจากการไม่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้า ตัวอย่าง นี่เป็นเหตุผลที่คริสเตียนมากมาย ที่ได้รับความรอดอย่างแท้จริงแล้วไม่เชื่อในการรักษาโรคจากพระเจ้า พวกเขาไม่เคยได้ยินพระวจนะของพระเจ้าที่สอนเกี่ยวกับการรักษาโรค บางคนอาจจะกล่าวว่า “แต่พวกเขาอ่านพระคัมภีร์เอาเองได้” ใช่พวกเขาอ่านเองได้ แต่พวกเขาเป็นเหมือนท่านและเหมือนที่ผมเองเคยเป็น เราถูกสอนต่างออกไป ผมอยู่กับคณะที่ไม่เชื่อเรื่องการหายโรค ผมได้รับการสอนมาตั้งแต่เด็กว่าการรักษาโรคไม่ได้มีไว้สำหรับพวกเราในปัจจุบันนี้ ดังนั้นเมื่อผมอ่านเกี่ยวกับการรักษาโรค มันจึงไม่ได้ตกลงไปในวิญญาณของผม เพราะ

ความคิดของผมปิดใส่เรื่องการรักษาโรคจากพระเจ้า การอัศจรรย์ และการสำแดงของพระวิญญาณ และนี่เป็นเหตุผลว่าเพราะเหตุใดคนๆหนึ่งจึงจำเป็นต้องมีความคิดที่เปิดกว้างต่อพระวจนะของพระเจ้า ท่านสามารถรับเอาความรู้ในสิ่งที่เป็นของท่านแล้ว “ในพระองค์” ได้

2. ความไม่เชื่ออีกประเภทหนึ่งคือ การขาดความมั่นใจ ชาวอิสราเอลรู้ดีว่าพวกเขาจะต้องเข้ายึดครองแผ่นดินแห่งพระสัญญา เพราะพระเจ้าได้ทรงตรัสไว้ว่าทรงยกแผ่นดินนั้นให้แก่พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาขาดความมั่นใจที่จะทำตามคำพูดที่พระเจ้าได้บอกไว้ มีผู้เชื่อมากมายที่รู้พระวจนะของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้รู้สึกมั่นใจที่จะประพฤติตาม สิ่งนี้คือความไม่เชื่อ วิธีการแก้ไขความไม่เชื่อประเภทนี้ คือ การยอมเชื่อฟัง

ท่านเคยสังเกตหรือไม่ว่า คริสเตียนส่วนใหญ่เป็นคนที่จริงใจ เอาจริงเอาจัง และซื่อสัตย์ แต่ก็ยังอ่อนแอ? ซึ่งอาจจะดูขัดแย้งกัน แต่ไม่เลย เหตุผลที่คริสเตียนอ่อนแอเป็นเพราะว่า พวกเขาไม่เคยมีความกล้าที่จะสารภาพออกมาว่า พวกเขาเป็นใครในพระคริสต์ ท่านสามารถรู้ได้ว่าท่านเป็นใครในพระคริสต์ และท่านมีสิ่งใดบ้างในพระคริสต์! ชาวอิสราเอลรู้ดีว่า พระเจ้าได้บอกไว้แล้วว่า แผ่นดินนั้นเป็นของพวกเขา พระองค์ตรัสไว้ว่า “เราจะมอบดินแดนนั้นให้แก่พวกเจ้า” และสิ่งอื่นๆ ที่พระเจ้าตรัสก็เป็นจริงตามนั้น ชาวอิสราเอลได้เห็นความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในเรื่องอื่นๆ ที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับพวกเขา แต่พวกเขายังไม่มั่นใจมากพอที่จะทำตามพระวอนะของพระเจ้าในการเข้ายึดครองแผ่นดินแห่งพระสัญญานี้

เช่นเดียวกันกับในทุกวันนี้ คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินอยู่ในความสว่างที่พวกเขาได้รับเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า คนส่วนใหญ่อธิษฐานว่า “พระเจ้า ขอทรงประทานสิ่งนี้ให้ลูก” หรือ “ขอทรงทำสิ่งนั้นให้ลูก” แต่พระเจ้าจะไม่ทรงทำสิ่งใดให้พวกเขาจนกว่าพวกเขาจะเริ่มประพฤติตามสิ่งที่พวกเขารู้ เมื่อพวกเขาประพฤติตามพระวาระ พวกเขาก็จะได้รับคำตอบ

ตอนที่ผมเป็นวัยรุ่น ป่วยหนักและนอนติดเตียง ครอบครัวของผมคิดว่า ผมจะต้องเสียชีวิตแน่นอน เพราะผมอ่านพระคัมภีร์เยอะมาก พวกเขาให้คุณหมอโรเบสัน ซึ่งเป็นหมอคนหนึ่งของผมมาเยี่ยมผมและบอกผมว่า ผมไม่ควรจะอ่านพระคัมภีร์มากขนาดนั้น ไม่เช่นนั้นผม

อาจจะเสียสติได้ (การอ่านพระคัมภีร์แบบนี้ น่าจะช่วยหลายๆ คนได้ ถ้าพวกเขาจะเสียสติ (ความคิด) แบบโลก และมีสติ (ความคิด) ในฝ่ายวิญญาณแทน!) แต่ผมรู้ว่า ผมกำลังมีสุขภาพที่แข็งแรง ได้รับกำลังจากการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ดังนั้น ผมจึงยังคงอ่านและศึกษาพระวจนะของพระเจ้าต่อไปเรื่อยๆ

ผมเห็นแล้วว่า พระคัมภีร์มีทั้งภาคพันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่ และผมได้ตัดสินใจแล้วว่า พันธสัญญาใหม่มีคำสอนสำหรับยุคคริสตจักร ดังนั้น ผมจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอ่านพันธสัญญาใหม่ โดยเฉพาะในจดหมายฝาก เพราะในจดหมายฝากบอกไว้ว่าผมเป็นใครในพระคริสต์ และผมมีสิ่งใดบ้างในพระคริสต์ และนั่นเป็นคำสารภาพที่ผมต้องการจะรักษาเอาไว้ เพราะมันเป็น

คำสารภาพแห่งชัยชนะ และเอาชนะมาร
ได้ในทุกๆ ครั้ง ศิษยาภิบาล นักประกาศ
และผู้เชื่อมากมาย ใช้เวลาของพวกเขาไป
กับการอ่านส่วนอื่นๆ ในพระคัมภีร์ (และ
ในที่สุด เราก็จะเห็นว่า พวกเขาไม่เคยรับรู้
ถึงชัยชนะในชีวิตของพวกเขาเลย)

ผมรู้จักผู้รับใช้คนหนึ่งซึ่งไม่เคย
เทศนาเรื่องอื่นเลย นอกจากการเผย
พระวจนะ และเขามักจะเทศนาด้านมืด
ของคำเผยพระวจนะเสมอ ในที่สุด คนใน
ที่ประชุมของเขาก็เบื่อที่จะฟังเขาเทศนา
ด้านที่ไม่ดีของคำเผยพระวจนะที่เขา
เทศนาอยู่ตลอดเวลา พวกเขาจึงไป
คริสตจักรที่อื่นกัน ผู้รับใช้คนนี้ต้องทุกข์
ทรมานทางร่างกายเป็นอย่างมากก่อนที่จะ
เขาจะเสียชีวิต คำเผยพระวจนะสามารถ
นำมาเทศนาได้ในแบบที่จะเป็นพระพร

และสามารถถูกนำมาเทศนาในแบบที่จะเป็นคำแข่งสาปได้ด้วยเช่นกัน

เช่นเดียวกันกับการเทศนาเกี่ยวกับวิญญาณชั่ว นักเทศน์สามารถเทศนาเรื่องสิทธิอำนาจเหนือวิญญาณชั่วที่คริสเตียนมี และทั้งตัวนักเทศน์เองกับคนในที่ประชุมก็จะได้รับพระพรในทางกลับกัน ผู้คนอาจจะเกิดความหวาดกลัวขึ้นได้เนื่องจากได้ยินคำเทศนาที่ผิดเกี่ยวกับวิญญาณชั่ว แต่สรรเสริญพระเจ้า! ที่คริสเตียนไม่จำเป็นต้องเสียขวัญหรือหวาดกลัววิญญาณชั่ว

หากเรามีชีวิตอยู่ในช่วงที่มีการบันทึกจดหมายฝากฉบับต่างๆ ไว้ เราจะมีชีวิตอยู่ในชัยชนะ เปาโลได้เขียนถึงสิ่งต่างๆ ที่เราต้องเผชิญในการดำเนินชีวิตคริสเตียน แต่จากนั้นเขาสรุปโดยการกล่าวว่า “เปล่าเลย ในสถานการณ์ทั้งปวงนี้เราเป็นยิ่งกว่า

ผู้พิชิตโดยทางพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย” (โรม 8:37) ให้สังเกตว่า เรามีช่องว่างที่จะพ้นออกมาได้ เพราะเราเป็นยิ่งกว่าผู้พิชิต

เมื่อผมเทศนาเกี่ยวกับความคิด คำเทศนานั้นทำให้คนในที่ประชุมบางคนหวาดกลัว! พวกเขาจะคิดถึงคริสเตียนวิทยาศาสตร์ในทันที อย่างไรก็ตามก็ดี พระคัมภีร์ได้กล่าวเกี่ยวกับความคิดไว้อย่างมากเลยทีเดียว ตัวอย่าง อิสยาห์ 26:3 กล่าวว่า “จิตใจ (ความคิด) ที่แน่วแน่นั้น พระองค์จะทรงปกป้องไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์...” และพระวาทะของพระเจ้าได้หนุนใจเราให้มีความคิดของพระคริสต์ (ฟิลิปปี 2:5) และฟิลิปปี 4:8 กล่าวว่า “สุดท้ายนี้พี่น้องทั้งหลาย จง**ใคร่ครวญ** (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า คิด) ถึงสิ่งที่เลอเลิศหรือสิ่งที่ควรสรรเสริญคือ สิ่งที่จริง

สิ่งที่น่านับถือ สิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่มีบริสุทธิ์ สิ่ง
ที่น่ารัก สิ่งที่น่ายกย่อง”

สิ่งที่คนๆ หนึ่งคิดสร้างความแตกต่าง
ขึ้นอย่างมาก ผมเชื่อว่านี่เป็นเหตุผลที่ทำให้
ให้บางคนยังคงเจ็บป่วย แม้กระทั่ง
หลังจากที่ทุกคนในประเทศได้มาอธิษฐาน
เพื่อเขาแล้วก็ตาม พวกเขาเข้ามาเข้าแถวเพื่อ
รับการอธิษฐานเพื่อทุกครั้ง แต่ไม่เคยได้รับ
การรักษาให้หายเลย เหตุผลที่ทำไมพวก
เขาไม่หายเป็นเพราะว่า พวกเขาคิดไม่ถูก
ที่ผ่านมา ผมสังเกตว่าบางคนดูเหมือน
ได้รับการช่วยเหลือตอนที่ผมอธิษฐานเพื่อ
พวกเขา บางคนเป็นพยานให้ผมฟังด้วย
ซ้ำว่า ความเจ็บปวดของเขาได้หายไปเป็น
เวลา 2-3 วัน แต่อย่างไรก็ตาม ตลอดเวลา
นั้นเอง ผมรู้ดีว่าพวกเขาจะกลับมา
เจ็บป่วยอีก เพราะ “เสียงบ่น” ยังคงอยู่ใน
ลำคอของพวกเขา พวกเขายังคงคิด เชื่

และสารภาพผิด จนกระทั่งความเจ็บป่วย
นั้นกลับมาอีก

แน่นอนว่า มันง่ายกว่าที่จะคิดตาม
สิ่งที่มนุษย์คิดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ มากกว่า
ที่จะคิดตามสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้เกี่ยวกับ
สถานการณ์ต่างๆ ในบางครั้งการทำให้
คนๆ หนึ่งทิ้งสิ่งที่มนุษย์พูดไว้ และคิดตาม
สิ่งที่พระเจ้าตรัสก็เป็นสิ่งที่ยากที่สุดในโลก
เราจำเป็นต้องไตร่ตรองและใคร่ครวญ
(คิด) ในพระวจนะของพระเจ้าเช่นเดียวกัน
กับเชื่อพระวจนะในหัวใจของเรา ตัวอย่าง
หมอและเพื่อนๆ ทุกคนของผมล้วนแต่พูด
ว่า ผมไม่มีวันจะรอดชีวิตจากอาการป่วย
ของผมได้ แต่แทนที่ผมจะฟังพวกเขา ผม
เลือกที่จะเชื่อสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้า
กล่าวไว้ถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำเพื่อเรา
ในองค์พระเยซูคริสต์ แน่นอนว่า มันง่าย
กว่าที่จะฟังเพื่อนของผม หมอ และสิ่งที่

ประสาทสัมผัสของผมบอกกับผม แต่ผม
เลือกที่จะยืนหยัดอยู่บนพระวจนะ ผมไม่
ป่วย และมีสุขภาพที่ดีอย่างในวันนี้ได้
เพราะการทำเช่นนั้น

เหตุผลที่ทำให้ความเชื่อถูกกักขังไว้
โดยคริสเตียนเป็นเพราะพวกเขาไม่กล้า
พอที่จะเชื่อและสารภาพสิ่งที่พระวจนะ
ของพระเจ้าพูดไว้เกี่ยวกับพวกเขา! และ
นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่เคยอ่านพระ
วจนะของพระเจ้าเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า
เขาเป็นใคร? หรือนั่นเป็นเพราะว่าพวกเขา
มัวแต่จมอยู่กับส่วนที่เป็นประวัติศาสตร์ที่
ล่องลอยไปแล้วในพระคัมภีร์ หรือ
พันธสัญญาเดิมนั่นเอง และไม่เคย
ตระหนักว่าเรามีพันธสัญญาใหม่แล้ว และ
เราเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่แล้วใน
องค์พระเยซูคริสต์ ไม่เคยตระหนักว่า
พระเจ้าทรงรักเราและต้องการให้เราได้สิ่ง

ที่ดีที่สุดสำหรับทุกๆ อย่าง หรือเพราะความคิดของเขาเต็มไปด้วยสิ่งเล็กน้อยในโลกนี้สำหรับชีวิตของเขา ทั้งๆ ที่สิ่งเหล่านั้นไม่ได้มีประโยชน์ใดต่อเขาเลย ไม่ว่าจะในด้านคำพูดหรือการกระทำ

ในการที่จะสร้างชีวิตแห่งความเชื่อที่มั่นคงขึ้นมา ท่านจำเป็นต้องเชื่อและสารภาพออกมาทุกวันว่าพระบิดาเจ้าทรงเป็นผู้ใดสำหรับท่าน สิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงทำเพื่อท่านที่เป็องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา และสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำอยู่ภายในท่าน จากนั้นท่านจะเติบโตไปสู่จุดที่ท่านจะไม่กลัวสถานการณ์ใดๆ อีกเลย และท่านจะไม่มีวันกลัวโรคหรืออาการต่างๆ อีกเลย แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ท่านจะเผชิญกับชีวิตนี้ได้โดยปราศจากความกลัว เป็นผู้พิชิต! และในเวลานั้น ท่านจะได้เรียนรู้ว่า โรม 8:37 เป็น

ความจริง “เปล่าเลย ในสถานการณ์ทั้งปวงนี้เราเป็นยิ่งกว่าผู้พิชิตโดยทางพระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย...” (แต่ท่านจะไม่มีวันเป็นผู้พิชิตได้ จนกว่าท่านจะสารภาพออกมาว่า ท่านคือผู้พิชิต)

แน่นอนว่า คำสารภาพที่ผิดเป็นคำสารภาพแห่งความพ่ายแพ้และล้มเหลว และสารภาพถึงอำนาจของมารซาตาน บางคนมักจะพูดถึงการต่อสู้กับวิญญาณชั่ว และโดยการทำเช่นนั้น พวกเขา กำลังยกชูวิญญาณชั่วขึ้น ทุกครั้งที่คนๆ หนึ่งพูดถึงเกี่ยวกับการที่มารเหนียวรั้งเขาไว้ พูดว่ามารทำให้เขาเจ็บป่วย หรือการที่มารทำให้เขาไม่ประสบความสำเร็จ นั่นเป็นคำสารภาพแห่งความพ่ายแพ้และล้มเหลว

ในทางกลับกัน เมื่อผู้เชื่อสารภาพถึงสิ่งที่ดีงามของพระเจ้า และสารภาพถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำในชีวิตของเขา นั่นจะ

เป็นคำสารภาพที่ถวายเป็นเกียรติพระเจ้า
ดังนั้น ให้เราเริ่มดำเนินชีวิตแห่งชัยชนะ
โดยการสารภาพในสิ่งที่ถูกต้อง

เมื่อผมได้กล่าวว่า พระเจ้าทรงได้ยิน
คำอธิษฐานของผมแล้ว ผมจะไม่ย้อนกลับ
ไปมองสถานการณ์อีก ผมไม่สนใจว่าผม
มองเห็นอะไร ผมรู้สึกอย่างไร หรือประสาท
สัมผัสของผมบอกอะไรกับผม ผมยังคงยึด
มั่นคำสารภาพของผมต่อไป ผมยึดมั่นใน
คำสารภาพของผมเหมือนสุนัขบูลด็อกที่
จับกระดูกของมันไว้อย่างแน่น และผมจะไม่
ยอมปล่อยมันไป

ให้เข้าไปดูพระวจนะของพระเจ้าและ
คงอยู่ในนั้น ทำตามทีพระเยซูตรัส คือ
จงยึดมั่นในคำสารภาพของท่าน และจง
ต่อสู้อย่างเต็มกำลังความเชื่อ อย่าปล่อย
ให้มารมาทำให้ท่านก้าวออกมาจากที่มั่น
ของท่าน

ผมเคยยืนหยัดสำหรับเรื่องต่างๆ เป็นเวลาหลายวัน หลายสัปดาห์ หรือบางทีก็หลายเดือน และผมไม่เคยถอยออกมาเลยแม้สักนิ้วเดียว ผมยืนหยัดเพราะผมรู้ว่าพระเจ้าทรงได้ยินคำอธิษฐานของผม และผมได้รับคำตอบแล้วสำหรับเรื่องที่ผมได้อธิษฐานทูลขอไป

คริสเตียนน้อยคนที่จะตระหนักว่า คำสารภาพของเราเป็นสิ่งที่กักขังเราไว้ และมีเพียงคำสารภาพที่ถูกต่องเท่านั้นที่จะปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระได้ มันไม่ใช่แค่ความคิดของเราเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่คำพูดที่เราพูดออกมาก็เช่นเดียวกัน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ให้กำลังใจแก่เราหรือทำให้เราอ่อนแอลง คำพูดของเราสามารถเป็นพันธนาการที่ผูกมัดเราไว้ และทำให้เราตกเป็นเชลย หรือสามารถปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระได้ คำพูดของเรามีพลังอำนาจ

ในชีวิตของผู้อื่น และสิ่งที่เราสารภาพจากปากของเรานี่เองจะเป็นสิ่งที่ปกครองวิญญาณของเราอย่างแท้จริง

หากเราพูดถึงแต่ความเจ็บป่วย นั่นเป็นเพราะว่าเราเชื่อในความเจ็บป่วย หากเราพูดถึงความอ่อนแอ และความล้มเหลว นั่นเป็นเพราะว่าเราเชื่อในความอ่อนแอและความล้มเหลว เราสารภาพในสิ่งที่เราเชื่อออกมาโดยที่เราไม่รู้ตัว “... เพราะปากพูดสิ่งที่ล้นออกมาจากใจ” (มัทธิว 12:34)

บทที่ 3

คำสารภาพที่ถูกและผิด

เหตุฉะนั้นในเมื่อเรามีมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงผ่านฟ้าสวรรค์แล้วคือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ก็ให้เราเชื่อมั่นในความเชื่อ (คำสารภาพ) ที่เราได้ประกาศไว้

- ฮีบรู 4:14

เป็นเรื่องง่ายดายที่เราจะกล่าวว่า “ฉันเชื่อในสิ่งนี้ สิ่งนี้อยู่ในหัวใจของฉันแล้ว” และสารภาพในทางบวกออกมา

อย่างไรก็ตาม สิ่งแรกที่เราารู้คือ เรากำลังพูดสิ่งที่ตรงกันข้าม สิ่งที่เป็นแง่ลบด้วยปากของเรา เราจำเป็นต้องระมัดระวังที่จะให้ถ้อยคำแห่งความเชื่ออยู่ในปากของเราแทนสิ่งเหล่านั้น

มันน่าประหลาดใจมากที่คริสเตียนมีความเชื่อในสิ่งที่ผิด! หากพวกเขามีความเชื่อในสิ่งที่ถูกต้อง พวกเขาก็คงจะประสบความสำเร็จไปแล้ว ในความเป็นจริง ในการที่พวกเขาจะประสบความสำเร็จ พวกเขาไม่จำเป็นต้องมีความเชื่อมากไปกว่าที่พวกเขามีอยู่แล้ว!

เมื่อผู้คนสารภาพถึงความขัดสนของพวกเขา พวกเขา กำลังสร้างความรู้สึกลึกซึ้ง และขาดแคลนให้ตัวพวกเขาเอง และความขาดแคลนนี้ก็จะเข้ามายังชีวิตของพวกเขา แต่พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และถ้าหากเราเชื่อมั่นในคำสารภาพของเราว่า พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นองค์เจ้าชีวิตของเรา เมื่อนั้น พระเยซูจะมีอำนาจปกครองอย่างสูงสุดในชีวิตของเรา และจะนำเราไปสู่ความสำเร็จ เราจะไม่มัววันไปได้ไกลกว่าคำสารภาพของเรา!

คำสารภาพที่ออกมาจากปากของผู้เชื่อ ซึ่งออกมาจากความเชื่อในหัวใจของเขาจะทำให้มารพ่ายแพ้ไปในทุกครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้เชื่อไม่ได้เชื่อในใจอย่างที่เขาสารภาพด้วยปาก คำสารภาพเหล่านั้นก็จะไม่เกิดผลใดๆ และหากว่าเขาสารภาพถึงความสามารถของมารที่ขัดขวางเขา และทำให้เขาไม่ประสบความสำเร็จ มารซาตานก็จะได้อำนาจครอบครองในชีวิตของเขาไป

แต่ในโคโลสี 2:15 กล่าวว่า “และทรงปลดเทพผู้ทรงเดชานุภาพและเทพผู้ทรงอำนาจต่างๆ ลง พระองค์ได้ทรงประจานและพิชิตพวกนี้โดยกางเขนนั่น” หากพระคริสต์ทรงปราบมารให้พ่ายแพ้เพื่อเราไปแล้ว แล้วเพราะเหตุใด มารจึงทำหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อต่อต้านเรา? เพราะเหตุใดมารจึงยังครอบครองเหนือผู้คน? ก็เพราะผู้คนอนุญาตมัน

หลายคนคิดว่า พระเจ้าเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว พระเจ้าไม่จำเป็นต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นเลย! และผู้คนก็หลงคิดว่าเป็นหน้าที่ของพระเจ้าที่จะทำบางสิ่งบางอย่างกับปัญหาของพวกเขา แต่อันที่จริงแล้ว เป็นความรับผิดชอบของแต่ละคนที่จะทำบางสิ่งบางอย่างกับปัญหาของพวกเขา เพราะอะไรนะหรือ? เพราะหลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระราชกิจแห่งการทรงไถ่อันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ได้กระทำสำเร็จแล้วนั้น ได้ถูกส่งมอบให้แก่คริสตจักรแล้ว และในเวลานี้ ก็ขึ้นอยู่กับผู้เชื่อแล้วที่จะเข้าไป “ยึดครองแผ่นดิน”

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และหลังจากที่พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว พระองค์ทรงมอบโลกนี้ให้แก่อาดัม พระเจ้าตรัสกับ

อาดัมว่า พระองค์ทรงมอบอำนาจครอบครองเหนือบรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งปวงไว้ในมือของเขา อาดัมสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการจะทำกับสิ่งทรงสร้างทั้งปวงได้ แต่น่าเศร้าเหลือเกินที่อาดัมได้กบฏต่อพระเจ้า และได้มอบอำนาจครอบครองของเขาให้แก่มาร! ตลอดระยะเวลาหลายพันปีที่ผ่านมา มวลมนุษย์ได้ตกอยู่ในความสับสนเพราะการกระทำของอาดัม ผู้คนสงสัยกันว่า “พระเจ้ายกทรงรู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้น แล้วทำไมพระเจ้าจึงปล่อยให้มารเข้ามาควบคุมโลกนี้?” ผู้คนกล่าวกันเช่นนั้น เพราะพวกเขาไม่รู้พระคัมภีร์ พระคัมภีร์บอกเพียงว่า พระเจ้าทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก (ปฐมกาล 1:1) และทรงมอบอำนาจครอบครองเหนือบรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งปวงให้แก่มนุษย์ (ปฐมกาล 1:28, สดุดี 8:6) หลังจากที่พระเจ้าทรงมอบอำนาจครอบครองเหนือสิ่งทั้งปวงให้แก่เราแล้ว

พระองค์ก็ไม่ได้ทรงมีความรับผิดชอบต่อสิ่งเหล่านั้นอีกต่อไป แต่เป็นมนุษย์ต่างหากที่ต้องรับผิดชอบต่อสิ่งเหล่านั้น

ท่านเคยสังเกตไหมว่า ผู้เขียนพันธสัญญาใหม่ทุกคนบอกให้ เรา ทำบางสิ่งบางอย่างกับมาร? คริสเตียนควรดำเนินชีวิตเช่นนั้นในจดหมายฝาก ซึ่งเป็นจดหมายที่เขียนถึงคริสตจักร ตัวอย่าง เปโตรกล่าวว่า “...เพราะมารผู้เป็นศัตรูของท่านวนเวียนอยู่รอบๆ ดุจสิงห์คำราม เทียวหาเหยื่อเพื่อขย้ำกิน” (1 เปโตร 5:8) ผมเคยได้ยินผู้เชื่อพูดทำนองนี้ว่า “มารกำลังไล่ล่าผม! อธิษฐานเผื่อผมด้วยเพื่อที่มารจะจับผมไม่ได้”

การอธิษฐานเช่นนั้นไม่มีประโยชน์เลย ท่านอาจจะพูดเช่นนั้นด้วยซ้ำว่า “กระพริบระยิบระยับเถิด เจ้าดวงดาวน้อย” เปโตรไม่ได้หยุดแค่คำเตือนที่บอกว่า มารวนเวียนอยู่รอบๆ ดุจสิงห์คำราม แต่ในข้อถัดมา ข้อ 9

เปโตรกล่าวต่อไปโดยการบอกให้เราทำบางอย่างกับมาร “จงต่อต้านมาร ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ...” เราคือผู้ที่ต้องทำบางสิ่งบางอย่างกับมาร!

เราจำเป็นต้องบอกมารว่า “พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า พระองค์ได้ทรงปราบเจ้าให้พ่ายแพ้ไปแล้ว เจ้าเป็นผู้ที่พ่ายแพ้แล้ว เจ้ามารเอ๋ย พันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าได้ทรงสถาปนาขึ้นกับมนุษย์ผ่านทางพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ได้กล่าวว่า เจ้าไม่มีสิทธิอำนาจเหนือฉัน เพราะพระเยซู “...ทรงเป็นผู้ค้ำประกันพันธสัญญาซึ่งดียิ่งกว่า” (ฮีบรู 7:22) พันธสัญญาใหม่นี้ได้กล่าวว่า เจ้าไม่มีสิทธิอำนาจเหนือฉัน แต่ฉันมีสิทธิอำนาจเหนือเจ้า! ฉะนั้น ซาตาน อย่ามายุ่งกับฉัน เพราะเจ้าพ่ายแพ้ไปแล้ว!

นี่คือการสารภาพที่ถูกต้อง เป็นคำสารภาพที่จะทำให้มารพ่ายแพ้ แต่การ

สารภาพที่ผิดจะเป็นการอนุญาตให้เรามีอำนาจครอบครองเหนือเราได้ ยากอบกล่าวว่า “ดังนั้นแล้วท่านจงยอมจำนนต่อพระเจ้า จงยืนหยัดต่อสู้กับมารและมันจะหนีไปจากท่าน” (ยากอบ 4:7) ยากอบเขียนถึงผู้เชื่อให้สังเกตว่ายากอบไม่ได้กล่าวว่า ให้เราอธิษฐานต่อพระเจ้าให้พระเจ้าต่อต้านมาร และทำให้มารหนีไปจากเรา ยากอบไม่ได้กล่าวว่า เราต้องโทรศัพท์ไปหาศิษยาภิบาล และให้เขาอธิษฐานเพื่อที่มารจะหนีไป

ไม่ใช่เช่นนั้น เพราะหากท่านไม่ต่อต้านมารเอง มารจะไม่หนีไปจากท่าน ผมสามารถต่อต้านมาร และมันจะหนีไปจากผม แต่ผมไม่สามารถต่อต้านมารแทนท่านได้ ผมสามารถอธิษฐานเพื่อผู้คนด้วยความเชื่อได้ แต่หากพวกเขายังคงสารภาพผิด การที่ผมอธิษฐานเพื่อพวกเขาก็จะไม่มีประโยชน์ เพราะการสารภาพที่ผิดของพวกเขาจะทำให้คำ

อธิษฐานของผมเป็นโมฆะ (1 เปโตร 5:8, ยากอบ 4:7)

บางคนรู้พระวจนะของพระเจ้าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น พวกเขารู้เพียงว่าผมเพียงแค่อธิษฐานด้วยคำอธิษฐานแห่งความเชื่อเพื่อพวกเขาเท่านั้น และไม่ว่าพวกเขาจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม พวกเขาจะได้รับคำตอบอยู่ดี นี่เป็นความโง่เขลาของพวกเขา และมันขัดแย้งกับพระวจนะของพระเจ้า

หลายคนอ้างว่าเชื่อในพันธสัญญาใหม่ แต่ในความเป็นจริง พวกเขาไม่เชื่อเช่นนั้น พวกเขาขาดความรู้ในพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาถามกันว่า “ถ้าคุณรักษาคนเจ็บป่วยเหมือนที่พระเยซูทรงรักษา ทำไมคุณจึงไม่รักษาทุกคนให้หายดีล่ะ?” คนที่กล่าวว่าพระเยซูทรงรักษาทุกคนให้หายนั้นกำลังพูดโกหก เพราะพระวจนะของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าพระเยซูไม่ได้รักษาทุกคน ความไม่เชื่อ

ของผู้คนทำให้พระเยซูไม่สามารถทำการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่หลายประการได้ ตัวอย่างหนึ่งอยู่ในมาระโก 6:5, 6 บอกเราว่า ในเมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นบ้านเกิดของพระเยซู พระเยซู "...ไม่อาจทำการอัศจรรย์ใดๆ ที่นั่นเว้นแต่ทรงวางมือบนคนป่วยบางคนและรักษาพวกเขาให้หาย และพระองค์ทรงแปลกใจที่พวกเขาขาดความเชื่อ จากนั้นพระเยซูเสด็จไปสั่งสอนตามหมู่บ้านโดยรอบ"

พระเยซูไม่สามารถทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ในเมืองนาซาเร็ธ! ไม่ใช่ว่าพระองค์จะไม่ทรงรักษา! แต่พระองค์ไม่สามารถรักษาได้! และเพราะเหตุใดพระองค์จึงไม่สามารถรักษาพวกเขาได้? พระคัมภีร์กล่าวว่านั่นเป็นเพราะความไม่เชื่อของพวกเขา

บางครั้ง เราอ่านพระคัมภีร์พบว่า คนทั้งปวงที่อยู่ในเหตุการณ์หนึ่งๆ ได้รับการรักษาให้หายทุกคน ในบางครั้ง ทุกคนที่อยูในการ

ประชุมของพวกเราได้รับการรักษาให้หายกันทุกคน แต่ในโอกาสอื่นๆ มีเพียงไม่กี่คนที่ได้รับการรักษาให้หาย เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? ความแตกต่างอยู่ที่ความเชื่อ หรือความไม่เชื่อของผู้คนที่อยู่ที่นั่น

เราจะเห็นเรื่องนี้ได้จากงานรับใช้ของพระเยซูในขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนโลก มัทธิว 13:58 กล่าวว่า “และพระองค์ไม่ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์ที่นั่นมากนักเนื่องจากพวกเขาไม่มีความเชื่อ” หากความไม่เชื่อเป็นอุปสรรคทำให้พระเยซูไม่สามารถทำการอัศจรรย์ได้ในขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้ และพระองค์ทรงปรณิบัติผู้คนด้วยฤทธิ์เดชขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร้ขีดจำกัด (ยอห์น 3:34) และถ้าหากพระเยซูทรงทำงานผ่านทางพระกายของพระองค์ในทุกวันนี้ ซึ่งก็คือ คริสตจักรโดยฤทธิ์เดชขององค์พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในเรา

ฉะนั้น ความไม่เชื่อของผู้คนก็จะยังคงขัดขวางการที่พระเยซูจะทรงทำงานผ่านทางเราเช่นเดียวกัน

เมื่อพระเยซูทรงฟื้นขึ้นจากความตายพร้อมด้วยสิทธิอำนาจทั้งในสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ได้ทรงมอบสิทธิอำนาจในโลกนี้ให้แก่คริสตจักร หรือผู้เชื่อ และในเวลา^{นี้} เป็นความรับผิดชอบของผู้เชื่อที่จะทำบางสิ่งบางอย่างกับสิทธิอำนาจที่พระเจ้าได้ทรงมอบให้แก่เรา มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า แต่ขึ้นอยู่กับเราซึ่งเป็นผู้เชื่อ และเราจำเป็นต้องประพฤติตามพระวอนะของพระเจ้าด้วย

เปาโลเขียนจดหมายถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ดังนี้ “และอย่าให้โอกาสแก่มาร” (เอเฟซัส 4:27) ข้อนี้หมายถึงอะไร? มีความหมายว่า เราไม่ควรให้ที่แก่มารในชีวิตของเราเลย เพราะมารไม่สามารถครอบครอง

เราได้เลย เว้นเสียแต่ว่าเราจะอนุญาต เมื่อเราต่อต้านมารและสารภาพอย่างถูกต้อง เราก็จะสามารถรักษาอำนาจครอบครองที่เรามีเหนือมารไว้ได้ แต่ถ้าหากคำสารภาพของเราไม่ตรงกันกับพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาก็จะยกชูมารขึ้นแทน และมารก็จะใส่วิญญาณแห่งความกลัว และความอ่อนแอเข้ามาในหัวใจของเรา

เราจะอยู่เหนืออิทธิพลของมารซาตานเมื่อเราประกาศออกไปว่า “...เพราะพระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านยิ่งใหญ่กว่าผู้นั้นซึ่งอยู่ในโลก” (1 ยอห์น 4:4) พระคริสต์ผู้ทรงอยู่ภายในเรายิ่งใหญ่กว่าฤทธิ์อำนาจใดๆ ที่ต่อต้านเรา คำสารภาพของเราเป็นสนามรบที่เราต้องต่อสู้ และตรงนี้เป็นจุดที่เราจะกำหนดว่าเราจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

ในทางกลับกัน การสารภาพถึงความสงสัยและความกลัว เป็นการปฏิเสธพระคุณและ

ความสามารถของพระเจ้า ผู้เชื่อไม่ควรไป
ข้องเกี่ยวกับความสงสัยหรือความกลัวเลย
เพราะสิ่งเหล่านี้คือ สารเสพติดที่มารู้ใช้!
เปาโลกล่าวว่า “เพราะพระเจ้าไม่ได้ทรงให้เรา
มีใจขาดอาย แต่ประทานใจอันเปี่ยมด้วย
ฤทธิ์อำนาจ ความรัก และการรู้จักบังคับ
ตนเองแก่เรา” (2 ทิโมธี 1:7) พระเจ้าทรง
ประทานใจหรือวิญญาณแห่งฤทธิ์อำนาจ
ความรัก และการรู้จักบังคับตนเองแก่เรา
สรรเสริญพระเจ้า!

เราเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า
เราเป็นลูกของพระเจ้า เพราะความเชื่อ ความ
รัก และฤทธิ์อำนาจเป็นของเรา เราจึงไม่
สารภาพถึงความสงสัยและความกลัวของเรา
ออกมา แต่เราจะสารภาพสิ่งที่พระวจนะของ
พระเจ้าได้กล่าวไว้ และความเชื่อของเราจะ
เติบโตเข้มแข็ง และเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นเมื่อเรา

ยังคงรักษาคำสารภาพตามพระวอนะของพระเจ้าไว้เสมอ

แต่หากเราสารภาพถึงความอ่อนแอและความเจ็บป่วย เรากำลังสารภาพอย่างเปิดเผยว่า พระวอนะของพระเจ้าไม่เป็นจริง และพระเจ้าไม่ทรงทำตามพระวอนะของพระองค์ แต่พระเจ้าทรงกล่าวไว้เช่นไรเกี่ยวกับความเจ็บป่วยหรือโรคต่างๆ? ใน 1 เปโตร 2:24 พระวอนะของพระเจ้ากล่าวว่า “...และด้วยบาดแผลของพระองค์ (พระเยซู) พวกท่านได้รับการรักษาให้หาย” และมัทธิวกกล่าวว่า “การนี้เป็นจริงตามที่ได้กล่าวไว้ผ่านทางผู้เผยพระวอนะอิสยาห์ว่า “พระองค์ทรงรับความอ่อนแอทั้งหลายของเรา และแบกรับโรคต่างๆ ของเราไว้” (มัทธิว 8:17)

ที แอล ออสบอน ได้กล่าวไว้ในหนังสือรักษาคนป่วย ว่า “การสารภาพถึงความเจ็บความปวด หรือโรคต่างๆ ก็เหมือนกับการ

เซ็นชื่อรับพัสดุจากบริษัทขนส่ง จากนั้น
ชาตาก็ได้รับใบเสร็จจากท่าน ซึ่งก็คือ
คำสารภาพของท่าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าท่าน
ได้รับพัสดุนั้นไปแล้ว ดังนั้น จงอย่ารับสิ่งใดที่
มารส่งมา” เมื่อท่านสารภาพถึงความอ่อนแอ
หรือโรคต่างๆ แทนที่ท่านจะสารภาพว่า
พระเยซูทรงหอบความเจ็บป่วยและโรคทั้งสิ้น
ของท่านไปแล้ว เมื่อท่านสารภาพเช่นนั้น
ท่านก็กำลังสารภาพว่าท่านยังคงมีความ
เจ็บป่วยและโรคนั้นอยู่

ในช่วงต้นๆ ของชีวิตผม ผมเป็นโรคหัวใจ
แบบรุนแรงอยู่ 2 ประเภท คุณหมอแจ้งว่า ผม
สามารถเสียชีวิตได้เสมอด้วยอาการหัวใจ
กำเริบไม่ว่าจะเป็นประเภทที่ 1 หรือ 2 ร่างกาย
ของผมเกือบจะเป็นอัมพาต ผมเป็นโรคโลหิต
จาง และเลือดของผมเป็นสีส้มซีดๆ

ไม่มีโอกาสเลยที่ผมจะหายดี นอกเสียจาก
โดยพระเมตตาของพระเจ้า แต่ผมเริ่มอ่าน

พระคัมภีร์เมโทดิสต์เก่าๆ ของคุณยายผม (ผมเรียกพระคัมภีร์เล่มนี้ว่า พระคัมภีร์ “เมโทดิสต์” เพราะคุณยายของผมได้รับความรอดมาหลายปีแล้วในช่วงระหว่างการประชุมแคมป์มีที่ตั้งของเมโทดิสต์ในเมืองเท็นเนสซี)

ผมพบว่า พระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความเจ็บป่วยและโรคที่ผมเป็น “...และด้วยบาดแผลของพระองค์ (พระเยซู) พวกท่านได้รับการรักษาให้หาย” (1 เปโตร 2:24) แต่ผมยังคงนอนป่วยอยู่ และโรคหัวใจก็กำเริบวันละ 2-3 ครั้ง

อย่าคิดแม้แต่หน้าที่เดียวเชื่อว่าผมไม่ได้อธิษฐาน อันที่จริงแล้ว ผมเคยอธิษฐานทั้งคืนอยู่หลายครั้ง ผมอธิษฐานเป็นเวลาหลายชั่วโมง ผมไม่ได้ไม่เห็นความสำคัญของการอธิษฐาน แต่ในกรณีเช่นนี้ ต้องอาศัยมากกว่าแค่การอธิษฐานเพื่อทำให้การหายโรคเกิดขึ้น มันต้องอาศัยการอธิษฐานด้วยความเชื่อ!

ปัญหาของคริสเตียนหลายคนคือ พวกเขาอธิษฐานกันมากแต่ปราศจากความเชื่อ หรือขาดการประพฤติตามสิ่งที่พวกเขาเชื่อ และนั่นไม่สามารถทำให้สิ่งใดสำเร็จลงได้เลย

ไม่มีที่ใดในพระคัมภีร์ที่พระเยซู หรือคนอื่น ๆ กล่าวว่า การอธิษฐานเพียงอย่างเดียวสามารถทำให้สิ่งต่างๆ สำเร็จลงได้ พระเยซูกล่าวว่า “...ไม่ว่าท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใดจงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้สิ่งนั้น” (มาระโก 11:24) พระองค์ยังกล่าวอีกว่า “...ท่านก็จะได้รับทุกอย่างตามที่อธิษฐานขอ” (มัทธิว 21:22)

คริสเตียนจะกล่าวว่า “ผมบอกคุณไปแล้วว่า ผมเชื่อในคำอธิษฐานจริงๆ” ซึ่งคำกล่าวนั้นไม่มีความหมายอะไรเลย ท่านสามารถไปที่ทิเบต และไปพบกับศาสนาที่มีอายุยาวนานกว่าคริสเตียน ผู้ซึ่งเชื่อในการอธิษฐานเช่นเดียวกัน ผู้คนที่นี่อธิษฐานเป็นประจำ

และพระทิเบตก็หมุนวงล้อแห่งการอธิษฐาน
เป็นประจำ

ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ผมไม่ได้กำลังกล่าว
ว่า เราควรหยุดอธิษฐาน! ผมเพียงแค่ว่า
การอธิษฐานไม่ใช่สิ่งเดียวที่เราจำเป็นต้องทำ
หากท่านเชื่อในสิ่งที่พระวณะของพระเจ้า
กล่าวไว้ เมื่อนั้น ขณะที่ท่านอธิษฐาน ท่าน
จำเป็นต้องประพฤติตามพระวณะของพระเจ้าด้วย

อธิษฐาน และให้ลืมเรื่องนั้นไปเสีย และให้
ประพจน์ไว้กับว่าท่านได้รับคำตอบแล้วใน
วินาทีที่ท่านได้อธิษฐาน! ท่านจำเป็นต้องทำ
มากกว่าแค่การอธิษฐาน จำเป็นต้องมีความ
เชื่อในพระวณะและประพฤติตามด้วย

ในฐานะที่ผมเป็นวัยรุ่นที่นอนป่วยติดเตียง
ไม่มีมนุษย์คนใดจะช่วยให้ผมได้ พระเจ้าทรงรู้
ถึงระยะเวลาที่ผมใช้ไปกับการอธิษฐาน แต่
ผมก็ไม่ได้ก้าวหน้าในเรื่องการรับการรักษา

โรคเลยแม้แต่หน่อย ผมจึงแน่ใจเลยว่า ต้องมีอะไรผิดพลาดอย่างแน่นอน และความผิดพลาดนี้ไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า ผมรู้ว่าผมจำเป็นต้องเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลง เพราะพระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง

ผมจึงถามพระเจ้าว่า “พระเจ้า มีอะไรที่ผิดพลาดไป? มีบางอย่างผิดพลาดที่ใดสักที่หนึ่ง ลูกไม่ได้เชื่อมต่อกับพระองค์ ลูกไม่ได้รับในสิ่งที่ลูกอธิษฐานขอ” พระเจ้าทรงสำแดงให้ผมรู้ว่าสิ่งที่ผมได้พลาดไปนั่นคืออะไรโดยพระวิญญาณของพระองค์ผ่านทางพระวจนะ และสิ่งนั่นคือ ผมจำเป็นต้องเชื่อว่า ผมหายดีแล้ว!

ความคิดฝ่ายธรรมชาติของผมต่อต้านกับสิ่งที่พระเจ้าเปิดเผยต่อผมอย่างสิ้นเชิง และมันตะโกนออกมาต่อต้านสิ่งนั่น! (ความคิดของท่านสามารถส่งเสียงดังได้เท่าๆ กับที่มือหรือเท้าของท่านสามารถทำให้เกิดเสียงได้)

แม้ว่าความคิดของผมยังคงพูดต่อไปเรื่อยๆ ว่า “เจ้าบ้าไปแล้ว เจ้าต้องบ้าไปแล้ว” ผมพูดว่า “ไม่ ผมเข้าใจแล้วจริงๆ ว่าเพราะเหตุใดผมจึงยังไม่ได้รับการรักษาให้หาย เพราะผมยังคงสารภาพว่า ผมเป็นโรคหัวใจ ผมยังคงสารภาพว่า ผมเป็นอัมพฤกษ์ ผมสามารถรับรู้ได้ว่าหัวใจของผมเต้นอย่างไร ผมจึงยังสารภาพว่า ผมยังป่วยอยู่ แต่พระวอพระตาของพระเจ้ากล่าวว่า ผมหายดีแล้ว! พระวอพระตาของพระเจ้ากล่าวว่า พระองค์ได้ทรงทำบางสิ่งบางอย่างกับความเจ็บป่วยและโรคของผมไปแล้ว แต่ผมยังยึดความเจ็บป่วยนั้นไว้โดยการสารภาพถึงมัน และตราบไตก็ตามที่ผมยังยึดมันไว้ ผมก็จะยังคงป่วยอยู่ ผมจำเป็นต้องปล่อยมันทิ้งไป ผมจำเป็นต้องเริ่มสารภาพออกมาว่าสิ่งที่พระวอพระตาของพระเจ้าได้กล่าวไว้นั้นเป็นความจริง ผมได้ยอมรับในสิ่งที่ประสาทมัลลิสทั้งห้าซึ่งได้แก่ การ

มองเห็น การไถ่ยืม การสัมผัส และการลืมนวล
ได้บอกกับผมแทนที่จะเชื่อตามคำพยานจาก
พระวจนะของพระเจ้า สิ่งที่ผมจำเป็นต้องทำ
ในตอนนี่คือ ยอมรับคำพยานจากพระวจนะ
ของพระเจ้าแทนประสาทสัมผัสของผม เพราะ
พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า ผมหายแล้ว!

ผมต่อสู้กับมารในลักษณะนี้อยู่เรื่อยๆ
พี่น้องครับ อย่าคิดว่าเมื่อท่านสารภาพเช่นนั้น
แล้ว ท่านจะไม่ต้องต่อสู้แล้วอีกต่อไป ท่าน
จะต้องไม่เอนตัวนอนพักอยู่บนเตียงที่โรยด้วย
กลีบกุหลาบ พระเจ้าไม่ได้บอกว่าท่านจะไม่
ต้องต่อสู้แล้ว แต่พระองค์กล่าวว่า เราจะต้อง
“จงต่อสู้อย่างเข้มแข็งเพื่อความเชื่อ...”
(1 ทิโมธี 6:12) พระองค์ตรัสว่า เราจะต้อง
“...จงยืนหยัดต่อสู้กับมาร แล้วมันจะหนีไป
จากท่าน” (ยากอบ 4:7) และเราจะต้อง “...
ยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามีอยู่...” (วิวรณ์ 3:11) และ
พระเจ้าตรัสว่า เราจะต้องต่อต้านมารและ

“ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ” (1 เปโตร 5:9)
ประโยคเหล่านี้ กำลังบอกเราว่าเรา
จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างหนัก
“เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่
ต่อสู้กับเหล่าเทพผู้ครอง เทพผู้ทรงอำนาจ
เทพผู้ทรงเดชานุภาพของโลกอันมืดมนนี้ และ
ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วในย่านฟ้าอากาศ”
(เอเฟซัส 6:12)

การต่อสู้ หรือปล้ำสู้นี้ แสดงให้เห็นถึงการ
พยายามอย่างหนัก ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ไม่ได้
หมายถึง ความพยายามอย่างหนักในฝ่าย
ร่างกายเหมือนการเล่นมวยปล้ำ แต่หมายถึง
การปล้ำสู้ หรือต่อสู้กับฤทธิ์อำนาจในฝ่าย
วิญญาณ เป็นการต่อสู้ในฝ่ายวิญญาณ ข้อ
พระคัมภีร์ที่เราเพิ่งได้อ่านกันไปได้กล่าวถึง
ข้อเท็จจริงที่เราจำเป็นต้องต่อสู้ ปล้ำสู้
ต่อต้าน ใส่ความพยายาม เพื่อต่อต้านฤทธิ์
อำนาจของมารซาตานในฝ่ายวิญญาณ

ดังนั้น ท่านจึงจำเป็นต้องยึดมั่นในคำสารภาพของท่าน อย่ายึดไว้อย่างหลวมๆ หรือเพียงครึ่งๆ กลางๆ แต่ให้ยึดไว้มั่น ยึดมั่นในคำสารภาพของท่าน เหมือนที่ผมยึดมั่นในคำสารภาพของผม ผมกล่าวว่า “ไม่นะ มารเอ๋ย พระคัมภีร์กล่าวว่า ฉันหายดีแล้ว” และนี่คือสิ่งที่ท่านจำเป็นต้องทำเพื่อที่จะรับสิ่งต่างๆ ที่ท่านต้องการจากพระเจ้า

ผมหยุดที่จะยึดมั่นในคำสารภาพที่เกิดจากประสาทสัมผัสของผม และผมหันมายึดมั่นในสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้ากล่าวไว้แทน และสิ่งนี้ทำให้ผมชนะได้ และมันจะทำให้ท่านชนะด้วยเช่นกัน

ให้เราทำความคุ้นเคยกับการสารภาพพระวจนะของพระเจ้า พระวจนะจะรักษาท่านให้หายดี หากท่านประพฤติตามพระวจนะ! พระวจนะกล่าวว่า “พระองค์ตรัส พวกเขาก็ได้รับการรักษาให้หาย...” (สดุดี 107:20)

สุภาษิต 4:20-22 กล่าวว่า “ลูกเอ๋ย จงตั้งใจ ฟังสิ่งที่เรากล่าว เจียะหฺฟิงถ้อยคำของเรา อย่าให้มันคลาดสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ในใจของเจ้า เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ เป็นพละนามัยแก่ร่างกายทั้งหมดของเขา”

สมมุติว่าท่านไปพบแพทย์ที่เขียนใบสั่งยาให้กับท่าน ท่านได้รับยาตามที่แพทย์สั่ง จากนั้นท่านวางยาทั้งหมดไว้บนชั้นวางของ หลังจากที่ท่านกลับถึงบ้าน และท่านก็นั่งมองยาอยู่อย่างนั้น แต่ไม่ยอมทานยา ยานั้นจะไม่ช่วยอะไรท่านเลย และท่านไม่สามารถคาดหวังได้ว่า ยาเหล่านั้นจะช่วยท่านได้ ท่านจำเป็นต้องทำตามคำสั่งของแพทย์และทานยาเหล่านั้น และไม่เพียงเท่านั้น ในการที่ยาจะทำงานได้อย่างถูกต้อง ท่านจำเป็นต้องทานยาตามคำแนะนำของแพทย์

ให้แช่ลงในพระวจนะของพระเจ้าจนกว่าที่จะมีจิตสำนึกถึงพระวจนะ จนกว่าท่านจะ

คิดถึงพระวอแนะของพระเจ้าอยู่เรื่อย ๆ ในขณะที่คนอื่น ๆ พุดถึงเรื่องต่างๆ ท่านควรพุดถึงสิ่งทีพระวอแนะของพระเจ้ากล่าวไว้ ตัวอย่างเช่น พระวอแนะกล่าวว่า พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้แก่มุคความจำเป็นของท่าน พระวอแนะกล่าวว่า พระองค์ได้ทรงรักษาท่านให้หายดีแล้ว การสารภาพอย่างถูกต้องของท่านจะกลายเป็นจริง และท่านก็จะได้รับสิ่งต่างๆ ทีท่านจำเป็นต้องมีจากพระเจ้า วันนี้ ให้ท่านประพฤติตามพระวอแนะของพระเจ้า!

ผู้ที่ให้การสนับสนุนความเชื่อในหลักอภิปรัชญาได้สอนเรื่องของความคิดเยอะมากจนผู้คนที่อยู่ในกลุ่มพระกิตติคุณสมบูรณ์ไม่ค่อยกล้าที่จะพูดถึงเกี่ยวกับเรื่องนี้เลยทั้งที่พระคัมภีร์ได้พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องของการคิดไว้อย่างมากมาย

ในหนังสือเล่มนี้ ศาสนาจารย์ เคนเนธ อี เฮกิน ได้บอกกับเราว่า “สิ่งที่เราเชื่อเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากความคิดของเรา หากเราคิดผิด เราก็จะเชื่อผิดและหากสิ่งที่เราเชื่อนั้นผิดคำสารภาพของเราก็จะผิดไปด้วย”

ศาสนาจารย์เคนเนธ อี เฮกิน ได้แสดงให้เห็นว่าเพราะความคิดและความเชื่อที่ผิด จึงทำให้คริสเตียนไม่ได้รับสิ่งต่างๆ ให้ท่านอ่านข้อพระคัมภีร์ที่อยู่ในหนังสือเล่มนี้และรับการเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่ให้ตรงกันกับพระวจนะของพระเจ้า

ศจ. เคนเนธ อี เฮกิน ได้รับใช้พระเจ้าเป็นเวลาเกือบ 70 ปี นับตั้งแต่พระเจ้าทรงรักษาท่านให้หายอย่างอัศจรรย์ จากโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด และโรคเลือดที่รักษาไม่ได้ ขณะที่ท่านอายุได้ 17 ปี

แม้ว่า ศจ. เฮกิน ได้กลับไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วเมื่อปี 2003 แต่งานรับใช้ที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้นยังคงเป็นพระพรให้แก่ผู้คนมากมาย ทั่วโลกจวบจนกระทั่งปัจจุบันนี้

ปัจจุบัน ขอบข่ายของพันธกิจ เคนเนธ เฮกิน ได้ขยายไปทั่วโลกซึ่งประกอบด้วย นิตยสาร

“ถ้อยคำแห่งความเชื่อ” (The Word of Faith) เป็นนิตยสารแจกฟรีแบบรายเดือน, ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมา, สมาคมศิษย์เก่าเรมา, พันธกิจผู้รับใช้เรมาสากล, ศูนย์อบรมพระคริสตธรรมเรมาทางไปรษณีย์ และพันธกิจเรือนจำเรมา

ส่วนบุตรชายของท่าน ศจ. เคนเนธ ดับบลิว เฮกิน และภรรยา ศจ. ลินเนธ เฮกิน ยังได้เริ่มงานรับใช้อื่นๆ ขึ้นอีก เช่น “เรมาเพลส” (RHEMA Praise) รายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศทุกสัปดาห์, “เรมา ฟอรัททูเดย์” (RHEMA for Today) รายการวิทยุ และ งานประกาศลิฟวิง เฟธ (Living Faith Crusades) ที่จัดขึ้นทั่วโลกอีกด้วย

ผู้ ปณ. 175
ไปรษณีย์ยานนาวา
กรุงเทพฯ
10120
www.rhemathailand.org

